

**ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ**

**ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ
ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΤΟΥ Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ.**

ΕΚΤΑΚΤΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ 11^η ΣΤΙΣ 15 - 12 - 2005

**Δ.ΕΠ.Α.Ν.ΑΛ.
ΑΠΟΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΗΣΕΙΣ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΚΕΙΜΕΝΩΝ
ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ & ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΓΩΝΙΑ - 71601
Ν. ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΟΣ-ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΤΗΛ.: 2810-244725 FAX: 2810-247568**

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Έκτακτη

Συνεδρίαση 11^η
Της «Α» του Τμήματος
Της 15^{ης} Δεκεμβρίου 2005
Ημέρα Πέμπτη και Ώρα 10:00

ΤΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΠΟΒΑΣΚΗ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ

Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ ΚΑΛΛΙΜΑΝΗΣ

ΠΑΡΟΝΤΑ ΜΕΛΗ

ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ ΚΑΛΛΙΜΑΝΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤ.Α.Κ.ΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΡΟΜΠΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΛΑΔΟΣ, ΑΝΝΑ ΒΑΣΙΛΑΚΗ, ΙΩΑΝΝΑ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ, ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΤΖΑΒΛΑΚΗ, ΜΥΡΩΝ ΜΟΝΙΑΚΗΣ, ΕΙΡΗΝΗ ΒΡΕΝΤΖΟΥ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡΗΣΤ.Α.Κ.ΗΣ, ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΟΦΟΥΛΑΚΗΣ, ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΤΖΑΝΝΙΝΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ, ΧΑΡΑ ΤΡΙΑΜΑΤ.Α.Κ.Η, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΛΥΒΑΚΗΣ, ΜΑΡΙΑ ΧΑΤΖΑΚΗ, ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΠΟΒΑΣΚΗ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΛΛΙΑΣ, ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΤΣΟΥΚΑΛΑ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΪΛΑΚΗΣ, ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ ΤΣΑΓΚΑΡΑΚΗ, ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΚΟΣΑΛΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΧΑΤΖΑΚΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΡΝΕΛΛΟΣ, ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΑΒΕΡΝΑΡΑΚΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΕΟΝΑΚΗΣ, ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΗΣ, ΚΩΝ/ΝΟΣ ΜΠΡΙΛΑΚΗΣ.

ΑΠΟΝΤΑ ΜΕΛΗ

ΖΑΧΑΡΙΑΣ ΑΣΣΑΡΙΩΤ.Α.Κ.ΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΤΡΑΚΗΣ, ΗΛΙΑΣ ΛΥΓΕΡΟΣ, ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΑΝΗΨΗΤ.Α.Κ.ΗΣ, ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΑΛΙΦΙΕΡΑΚΗΣ, ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, ΜΑΡΙΑ ΜΑΣΤΟΡΑΚΗ, ΚΩΝ/ΝΟΣ ΚΑΤΣΙΔΟΝΙΩΤ.Α.Κ.ΗΣ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΟΡΦΑΝΟΣ, ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΕΡΓΙΑΝΑΚΗΣ, ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΑΜΟΥΛΑΚΗΣ, ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΔΟΛΑΨΑΚΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΝΑΚΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΟΥΝΑΛΑΚΗΣ.

ΘΕΜΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Ημέρα Προβληματισμού για την Αξιοποίηση του Επιστημονικού Δυναμικού, και ιδιαίτερα των Μηχανικών, στην Ανάπτυξη της χώρας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Αρχίζει η συνεδρίαση, η ώρα είναι 10:55. Είναι παρόντα 29 μέλη και σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του Κανονισμού Λειτουργίας της «Α» Περιφερειακού Τμήματος του Τ.Ε.Ε., σε συνδυασμό με το άρθρο 7§ 9 του Ν.1486/1984 έχομε απαρτία.

Το θέμα της ημερήσιας διάταξης είναι:

☒ **Ημέρα προβληματισμού για την αξιοποίηση του επιστημονικού δυναμικού, και ιδιαίτερα των Μηχανικών, στην ανάπτυξη της χώρας.**

Στο Προεδρείο έχει κατατεθεί πρόταση για έκδοση ψηφίσματος με θέμα «Προβλήματα του κλάδου των εργοληπτών δημοσίων έργων στην περιοχή μας».

Βασικά το θέμα έχει έρθει από το σύλλογο των εργοληπτών, αλλά προτείνεται από τα εξής μέλη της «Α»: Τον Αλέξανδρο Κλάδο, Κώστα Μπριλάκι, Γιώργο Σταματάκη, Γιάννη Κασαπάκη και το Ριχάρδο Ποβάσκη, είμαστε οι εργολάβοι που είμαστε εδώ. Ναι, τα μέλη της «Α».

Η πρόταση έχει κατατεθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 14 του Κανονισμού Λειτουργίας. Το Προεδρείο αποφάσισε ότι το κείμενο αποτελεί ψήφισμα, και το ψήφισμα θα συζητηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3 ως πρώτο θέμα.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 12§5, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 7§11, του Ν.1486/1984, ο Πρόεδρος της «Α» κάλεσε τα μέλη της ΕΜΔΥΔΑΣ, του Συλλόγου Αγρονόμων Τοπογράφων Μηχανικών Κρήτης, του Συλλόγου Αρχιτεκτόνων νομού Ηρακλείου, του Συλλόγου Μηχανικών Ελευθέρων Επαγγελματιών νομού Ηρακλείου, του Συλλόγου Μηχανολόγων Ηλεκτρολόγων Μηχανικών Ανατολικής Κρήτης, του Συλλόγου Χημικών Μηχανικών Κρήτης και του Συλλόγου Εργοληπτών Δημοσίων Έργων νομού Ηρακλείου, να παρευρεθούν στη σημερινή συνεδρίαση της «Α» και να εκφράσουν είτε προσωπικές απόψεις, είτε απόψεις των οργάνων τους.

Δυστυχώς έχουν έρθει ελάχιστοι, από τις διοικήσεις δεν έχει έρθει κανένας. Εσύ είσαι μέλος της «Α», είναι και ο Πρόεδρος των Χημικών Μηχανικών ο οποίος είναι μέλος της «Α», έχει έρθει ο συνάδελφος ο Μανόλης Φορτσάκης εκ μέρους των ελευθέρων επαγγελματιών.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι, ως ελεύθερος επαγγελματίας. Έχει έρθει ο συνάδελφος Στέφανος Μπελιβασάκης εργολήπτης και δεν ξέρω αν θα ανέβει ο Λουλάκης.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Ο Λουλάκης είναι κάτω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ναι, δεν ξέρω όμως αν θα ανέβει, δηλαδή συνάδελφοι θεωρώ ότι δεν τους απασχολούν τα προβλήματα ή είναι εντάξει και δεν έχουμε προβλήματα, άρα κακώς ασχολούμαστε με τον προβληματισμό...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ναι, ή δεν πιστεύουν στη λύση μέσα από το Τεχνικό Επιμελητήριο. Στην πορεία ελπίζω να έλθουν και πιστεύω ότι θα έχουν κάτι να μας πούνε, εσείς έχετε το δικαίωμα λόγου, οπότε μπορείτε να τα πείτε αυτά συνάδελφε.

Επίσης σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, ο Πρόεδρος κάλεσε και τα μέλη της Μ.Ε. επαγγελματικών θεμάτων ασφαλιστικού, για τους οποίους ισχύει η ίδια δυνατότητα εκφράσεως ως ανωτέρω.

Από την εν λόγω επιτροπή δεν ήρθε κανένας, με πήρε τηλέφωνο η Μαρία Αλεξάκη η οποία μου είπε ότι δυστυχώς εργάζεται, οπότε δεν μπορεί να έρθει και είχε πει ο Γιώργος Τρουλλινός ότι θα ερχόταν, αλλά δεν έχει έρθει ακόμα.

Οπότε συζητάμε τώρα το ψήφισμα, το πρώτο θέμα.

ΘΕΜΑ 1^ο

Ψήφισμα Εργοληπτών

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι, είναι ανεξάρτητο το ψήφισμα από τους προβληματισμούς.

Συνάδελφοι σας διαβάζω το ψήφισμα και αν θέλετε μπορείτε να προσθέσετε ή να διορθώσουμε οτιδήποτε.

Η «Α» του Τμήματος Ανατολικής Κρήτης του Τ. Ε. Ε. στη συνεδρίαση που έγινε στην πόλη του Ηρακλείου Κρήτης την Πέμπτη 15 Αυγούστου 2005, αποφάσισε τα παρακάτω:

Καταδικάζουμε την αδιαφορία της πολιτείας και των θεσμικών της οργάνων όσον αφορά στην παραγωγή και εκτέλεση των δημοσίων έργων, γιατί παρά τις κινητοποιήσεις των εργοληπτικών οργανώσεων και τις επανειλημμένες υποσχέσεις από τους αρμοδίους φορείς για ολοκληρωμένες μελέτες, για εξασφάλιση υγιούς και διαφανούς ανταγωνισμού, για την εξόφληση των οφειλών από την εκτέλεση δημοσίων έργων, τίποτα δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα, με αποτέλεσμα πολλές εργοληπτικές επιχειρήσεις μη αντέχοντας να χρηματοδοτούν τα έργα για περισσότερο από ένα χρόνο, να κινδυνεύουν να αφανιστούν.

Για τους λόγους αυτούς ζητούμε:

- ▲ Πρώτον, την άμεση καταβολή των ληξιπρόθεσμων οφειλών.
- ▲ Δεύτερον, την εξασφάλιση υγιούς και διαφανούς ανταγωνισμού, με δραστικές παρεμβάσεις στο υφιστάμενο νομικό πλαίσιο.
- ▲ Τρίτον, τη σύνταξη των αναλύσεων τιμών και τιμολογίων.
- ▲ Τέταρτον, την κατάργηση των προσθέτων εγγυήσεων για την εκτέλεση των ανωτέρω έργων.
- ▲ Πέμπτον, τον περιορισμό της δράσης των δημοτικών τεχνικών εταιρειών σε έργα επισκευών και συντήρησης μόνο.
- ▲ Έκτο, τη δημοπράτηση έργων μόνο εφόσον είναι ώριμα και η χρηματοδότηση εξασφαλισμένη.

Ότι η χρηματοδότηση πρέπει να είναι εξασφαλισμένη είναι στο πνεύμα του νόμου 2362/1995, όπου οι ανειλημμένες υποχρεώσεις

είναι διοικητικές πράξεις όπου γεννάται και βεβαιώνεται η υποχρέωση του δημοσίου έναντι τρίτων. Αυτό κάπου θα το βάλω εκεί μέσα στο ψήφισμα γιατί...

Τέλος, καλούμε όλους τους εμπλεκόμενους φορείς να διεκδικήσουν με κάθε πρόσφορο τρόπο τα δικαιώματά τους. Αυτό είναι το ψήφισμα συνάδελφοι, θέλει να προσθέσει κανείς τίποτα;

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Αφού λέμε την άμεση καταβολή των ληξιπρόθεσμων οφειλών.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Άρθρο 1^ο...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Εδώ θα πρέπει να βάλουμε και ότι, υποχρέωση έχουν να τηρούνε τη σειρά, όπως μας δήλωσε ο Περιφερειάρχης. Είχαμε πάει στον Περιφερειάρχη η Διοικούσα και ο Πρόεδρος της «Α» και του θέσαμε το θέμα το οικονομικό και μας έκανε την εξής δήλωση, απίστευτη δήλωση δηλαδή, ουσιαστική μεν αλλά απίστευτη με τα γεγονότα.

Είπε ότι, δεν μπορώ να κάνω τίποτα για την πληρωμή, το μόνο πράγμα που μπορώ να σας εξασφαλίσω είναι ότι, θα τηρηθεί μια σειρά προτεραιότητας όπως έχουν έρθει οι λογαριασμοί. και του απαντώ εγώ ότι αυτή δεν είναι προσφορά που μας κάνεις, διότι αυτό επιβάλλεται από το νόμο, τα έγγραφα εκτελούνται με σειρά προτεραιότητας. Και στη συνέχεια μάθαμε ότι ήρθε 1 εκατομμύριο, το οποίο έφυγε όλο και πήγε στα Χανιά.

Δηλαδή, εμείς με τους συναδέλφους των Χανίων δεν έχουμε καμία διαφορά, αυτοί κάνουν τη δουλειά τους. Η διαφορά μας είναι με τη διοίκηση, η διοίκηση οφείλει να κρατάει την τάξη. Σ' αυτό το σημείο ο Περιφερειάρχης μας έχει απογοητεύσει, ενώ δήλωσε κάτι τέτοιο, αμέσως την επομένη άλλαξαν τα στοιχεία.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Α, ήξερε δηλαδή ότι...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Α, είχαν αλλάξει την ίδια ώρα.

Άρα εδώ εμείς κάπου θα πρέπει να βάλουμε και μία πρόσθετη παράγραφο, όπου θα λέμε ότι και να τηρούνται οι τάδε διατάξεις του νόμου. Θα ψάξω να βρω ποιος είναι ο νόμος ο οποίος μάλλον είναι στον κώδικα των δημοσίων υπαλλήλων, όπου λέει ότι κανένας δημόσιος υπάλληλος, και ο Διευθυντής της ΔΙΣΑ που κάνει τις πληρωμές είναι δημόσιος υπάλληλος, ο Περιφερειάρχης μεν δεν είναι αλλά ο Διευθυντής είναι δημόσιος υπάλληλος, άρα οφείλει να κρατάει τη σειρά που ορίζει ο υπαλληλικός κώδικας.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Την κρατάει; Δηλαδή το 1 εκατομμύριο που πήραν οι Χανιώτες ήταν πριν;

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Το εκατομμύριο πήγε σε ένα έργο ή σε διάφορα;

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Σε ένα κωδικό, είναι ένα έργο το οποίο..., (δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Κλάδος.

ΚΛΑΔΟΣ: Η ουσία του θέματος είναι άλλη, όταν είχαμε πάει στον Περιφερειάρχη και μετά πήγε ο σύλλογος εργοληπτών, τα τέσσερα συμβούλια της Κρήτης, από τα 27 – 28 εκατομμύρια που ήταν οφειλές από το ΕΛΛΑΔΑ 2004 Γιώργο, το ΟΠΑΑΧ και τα Ολυμπιακά έργα, είχε πει παιδιά οπωσδήποτε θα κανονίσω 5 – 6 εκατομμύρια ευρώ πριν τα Χριστούγεννα. Απ' αυτά τα 5 – 6 εκατομμύρια ήρθε το 1 εκατομμύριο, το οποίο ήρθε μετά από πίεση των Χανιωτών, αφού κλείσανε το δρόμο για 15 μέρες και πήγε όλο στα Χανιά. Αυτή είναι η ιστορία, αυτό είναι το ξεφτίλισμα να πούμε. Συγνώμη για την έκφραση, αλλά δεν μπορώ να μην το πω δηλαδή.

Και λέει μετά, θυμάσαι τι μας είπε, αν ήμουνα Υπουργός Οικονομικών..., να μη δεσμεύεται καθόλου τότε, να πει ότι δεν μπορώ να σας δώσω τίποτα. Μιλάμε για τον εκπρόσωπο της πολιτείας, δεν μιλάμε για τον..., αυτός είναι, μ' αυτόν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Έλα συνάδελφε Μπελιβασάκη, όμως έλα στο βήμα. Ο συνάδελφος Μπελιβασάκης.

ΜΠΕΛΙΒΑΣΑΚΗΣ: Να σας ενημερώσω σχετικά ότι, την περασμένη εβδομάδα που είχαμε πάει στην Αθήνα στη συγκέντρωση, σε μια έρευνα που έκανα εγώ έτσι ιδιωτικά με συναδέλφους από τη βόρεια Ελλάδα, αν υπάρχουν οφειλές σε ΣΑΕΠ. Μου είπαν ότι, δυτική και ανατολική Μακεδονία έχουν μηδέν οφειλές σε ΣΑΕΠ.

Εμάς εδώ η Περιφέρεια, με στοιχεία που μας έχει δώσει η Περιφέρεια, είναι 32 εκατομμύρια ευρώ μόνο για ΣΑΕΠ, και πάνω μηδέν. Αυτό τι σημαίνει; Είναι αυτό που εγώ φωνάζω εδώ και καιρό ότι είναι θέμα Περιφερειάρχη. Άρα λοιπόν θα πρέπει και εμείς να ασκήσουμε τις πιέσεις μας με κάθε τρόπο προς την Περιφέρεια.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΜΠΕΛΙΒΑΣΑΚΗΣ: Βεβαίως επιλεκτικές..., κεντρικά όμως έτσι; Κεντρικά, από το Υπουργείο.

Κάτι άλλο που θέλω να πω, επειδή τώρα τελευταία κινείται, είναι οι τόκοι, οι τόκοι υπερημερίας. Γίνεται μια προσπάθεια και καλούμε όλους τους συναδέλφους τους εργολήπτες να υποβάλουν οχλήσεις για τόκους. Αυτό όχι γιατί θα τους διεκδικήσουμε, ενδεχομένως και να μην τους διεκδικήσουμε, αλλά δίνουμε ένα

διαπραγματευτικό ατού στους Δημάρχους να πιέσουν και αυτοί προς αυτή την κατεύθυνση, κεντρικά, προς την Περιφέρεια και η Περιφέρεια προς τα πάνω, μήπως πάρουμε τα χρήματα μας. Αυτά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Άλλος συνάδελφος θέλει να προσθέσει τίποτα; Προχωρούμε στην ψηφοφορία. Αρνητική ψήφος καμία; Λευκή; Άρα ομόφωνα.

ΘΕΜΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

ΘΕΜΑ 2^ο

Ημέρα Προβληματισμού για την Αξιοποίηση του Επιστημονικού Δυναμικού, και ιδιαίτερα των Μηχανικών, στην Ανάπτυξη της χώρας

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Προχωρούμε στο επόμενο θέμα συνάδελφοι, το οποίο είναι, Ημέρα προβληματισμού για την αξιοποίηση του επιστημονικού δυναμικού, και ιδιαίτερα των μηχανικών στην ανάπτυξη της χώρας.

Η σημερινή συνεδρίαση της «Α» γίνεται στα πλαίσια της παντεχνικής πανελλαδικής αποχής, στην οποία καλεί το Τ.Ε.Ε. τους μηχανικούς.

Σας διαβάζω το έγγραφο 31769/25.11.2005, του Προέδρου του Τ.Ε.Ε. συναδέλφου Γιάννη Αλαβάνου σχετικά με τη λήψη της απόφασης.

Μετά τη σύσκεψη που πραγματοποιήθηκε στις 23.11.2005 στο Τ.Ε.Ε. με κλαδικούς και εργασιακούς συλλόγους, ενόψει της ψήφισης του προϋπολογισμού του κράτους, αποφασίστηκε να κηρυχτεί η Δευτέρα 12 Δεκεμβρίου ή η Πέμπτη 15 Δεκεμβρίου – θα οριστικοποιηθεί σύντομα – ως ημέρα προβληματισμού για την αξιοποίηση του επιστημονικού δυναμικού και ιδιαίτερα των μηχανικών στην ανάπτυξη της χώρας.

Οι δε φορείς να καλέσουν τα μέλη τους σε αποχή από την εργασία τους.

Σε κοινή συγκέντρωση που θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα θα προβληθούν τα εργασιακά και θεσμικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μηχανικοί και οι φορείς τους στην άσκηση του ρόλου τους και θα διατυπωθούν προτάσεις για την επίλυση τους.

Προτείνεται την ίδια μέρα να πραγματοποιηθούν αντίστοιχες συγκεντρώσεις στην περιφέρεια, από τα περιφερειακά τμήματα του Τ.Ε.Ε., σε συνεργασία με τους τοπικούς φορείς των μηχανικών.

Στα πλαίσια αυτής της κινητοποίησης θα γίνει προσπάθεια για συναντήσεις με τον Πρωθυπουργό και τους πολιτικούς αρχηγούς, προκειμένου να ενημερωθούν για τα παραπάνω θέματα. Αντίστοιχες πρωτοβουλίες μπορούν να αναλάβουν και τα περιφερειακά τμήματα, με τους παράγοντες της Περιφέρειας τους.

Προκειμένου να οριστικοποιηθεί το πλαίσιο της κινητοποίησης και να διατυπωθούν οι θέσεις που θα προβάλουμε, παρακαλούμε να μας αποστείλετε μέχρι τη Δευτέρα 05.12.2005 τις απόψεις και προτάσεις του φορέα σας σχετικά με τα παραπάνω θέματα. Οι

προτάσεις που θα συγκεντρωθούν και τα κείμενα που θα διαμορφωθούν θα αποσταλούν σε όλους τους αποδέκτες του εγγράφου. Γράφει και την αρμόδια για την επικοινωνία.

Αυτή είναι η λογική με την οποία γίνεται αυτή η παντεχνική συγκέντρωση. Εδώ ήρθε στις 25/11^{ου}, με ΦΑΞ.

Στη συνέχεια, στις 30 Νοεμβρίου εκδόθηκε ένα δελτίο τύπου σχετικά με το θέμα.

Δελτίο τύπου. Σε παντεχνική πανελλαδική αποχή καλεί το Τ.Ε.Ε. τους μηχανικούς.

Ανάπτυξη με επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό, επιστήμονες και μηχανικούς της Ελλάδας. Σε παντεχνικές πανελλαδικές συγκεντρώσεις σε όλη τη χώρα και ταυτόχρονα αποχή από την εργασία τους καλεί τους διπλωματούχους μηχανικούς το Τ.Ε.Ε., σε συνεργασία με τους κλαδικούς και εργασιακούς συλλόγους, στις 15 Δεκεμβρίου ενόψει της συζήτησης στη Βουλή για τον προϋπολογισμό του 2006.

Η απόφαση ελήφθη και ως στόχο έχει την προβολή των εργασιακών και θεσμικών προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι μηχανικοί στη χώρα μας, αλλά και η διατύπωση προτάσεων προς επίλυση τους.

Αντιπροσωπεία του Τ.Ε.Ε. και των συλλόγων θα επιδιώξει, πριν από την ημέρα της κινητοποίησης, να συναντηθεί με τον Πρωθυπουργό και τους άλλους πολιτικούς αρχηγούς προκειμένου να τους ενημερώσει για τα προβλήματα και τις προτάσεις αντιμετώπισης τους. Ταυτόχρονα αντίστοιχες πρωτοβουλίες θα επιδιωχθούν από τα περιφερειακά τμήματα του Τ.Ε.Ε. με σκοπό την ενημέρωση των τοπικών παραγόντων και Βουλευτών.

Ειδικότερα, τον τεχνικό κόσμο αυτή την περίοδο απασχολούν ιδιαίτερα:

- Η σημαντική περικοπή μείωσης του φετινού προγράμματος δημοσίων επενδύσεων και η πρόβλεψη για περαιτέρω συρρίκνωση του το 2006.
- Η μείωση εισοδημάτων εργαζομένων και συνταξιούχων μηχανικών.
- Η παρατεταμένη και εντεινομένη κρίση στο χώρο των εργοληπτών και μελετητών, που οδηγεί σε χρεοκοπία πολλές επιχειρήσεις.
- Τα αυξημένα και παρατεινόμενα χρέη του ελληνικού δημοσίου προς τις τεχνικές επιχειρήσεις.
- Οι συνεχείς απολύσεις και κατά συνέπεια η διόγκωση της ανεργίας των διπλωματούχων μηχανικών, ως απόρροια της συρρίκνωσης στον τομέα των κατασκευών και των χρεών του δημοσίου.
- Ο περιορισμός των απορροφήσεων κοινοτικών πόρων, καθώς δεν διατίθενται επαρκείς πόροι για την εθνική συμμετοχή.
- Η συνεχιζόμενη τα τελευταία χρόνια τεχνική και επιχειρηματική αποβιομηχάνιση.
- Η μείωση των δαπανών για επιχορήγηση φορέων και ασφαλιστικών ταμείων.
- Η αύξηση των αμέσων και εμμέσων φόρων.

Ο τεχνικός κόσμος διεκδικεί μέτρα για το χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό, το περιβάλλον, κίνητρα για την

επιχειρηματικότητα των μηχανικών και τη στελέχωση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και των τεχνικών υπηρεσιών του δημοσίου. Τον εξορθολογισμό του συστήματος παραγωγής δημοσίων και ιδιωτικών έργων, καθώς και των αμοιβών των μηχανικών ελευθέρων επαγγελματιών δημοσίων και ιδιωτικών υπαλλήλων. Την ορθολογική αντιμετώπιση του ασφαλιστικού σύμφωνα με τις προτάσεις της «Α» του Τ.Ε.Ε., ανθρώπινες εργασιακές σχέσεις, την κατάργηση της ποινικοποίησης του επαγγέλματος, χωρίς αυτό να συνεπάγεται ότι δεν θα πρέπει να προβλέπονται σαφείς ευθύνες και αυστηρές ποινές για τους παραβάτες, καθώς επίσης και την επίλυση μιας σειράς σοβαρών ζητημάτων που έχουν άμεση ή έμμεση σχέση με την παιδεία, όπως οι αναγνωρίσεις και οι ισοτιμίες των πτυχίων, τα επαγγελματικά δικαιώματα, τα προγράμματα σπουδών, η τεκμηρίωση για την αναγκαιότητα ύπαρξης σχολών κ.λ.π.

Τώρα θα σας ανακοινώσω πως σκέφτομαι να γίνει η σημερινή συζήτηση σ' αυτό το θέμα. Θα τοποθετηθούν όλοι, όποιος θέλει, είτε ως παράταξη, είτε ως άτομο, είτε ως μηχανικός ο οποίος δεν συμμετέχει στην «Α» όπως σας είπα και προηγουμένως.

Υπάρχει ένα σχέδιο απόφασης, το οποίο ελπίζω να το έχετε πάρει από το πάνελ, το οποίο έχει προταθεί από τους συναδέλφους Αλέκο Κλάδο, Βάννα Σφακιανάκη και Θεόφιλο Τρουλλινό. Κρίνω σκόπιμο ότι θα πρέπει να το διαβάσω, να τοποθετηθούμε πάνω σ' αυτό, να το εγκρίνουμε ή να το απορρίψουμε για να βγει μία απόφαση και στη συνέχεια θα προχωρήσουν οι τοποθετήσεις. Είναι γενικό, τα προβλήματα λίγο – πολύ όλοι τα ξέρετε, συμφωνείτε πάνω σ' αυτή την πρόταση; Εντάξει προχωρώ.

Το έγγραφο απευθύνεται στον Πρόεδρο του Τ.Ε.Ε. συνάδελφο Γιάννη Αλαβάνο, στη Διοικούσα του Τ.Ε.Ε., το Προεδρείο της «Α» του Τ.Ε.Ε.. Σχέδιο απόφασης της «Α» του Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ. της πανελλαδικής παντεχνικής αποχής των μηχανικών. Η «Α» του Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ. στη σημερινή έκτακτη συνεδρίαση της με τη συμμετοχή των κλαδικών συλλόγων και μηχανικών, πήρε την παρακάτω απόφαση.

- ☐ 1.- Επιβεβαιώνει πως τα προβλήματα όλων των κλάδων των μηχανικών οξύνονται συνεχώς και οδηγούν μεγάλο αριθμό μηχανικών, κυρίως μελετητών και ιδιωτικών υπαλλήλων, σε ανεργία και υποαπασχόληση, την πλειοψηφία των εργοληπτικών οργανώσεων της Περιφέρειας σε κλείσιμο και τους μηχανικούς δημοσίου υπαλλήλους σε απαξίωση οικονομική και θεσμική.
- ☐ 2.- Διαπιστώνει πως η ακολουθούμενη πολιτική και ιδιαιτέρως η μεγάλη μείωση των δημοσίων επενδύσεων, οδηγεί την περιφέρεια σε αναπτυξιακό μαρασμό. Η αναδιανομή του πλούτου που συντελείται έχει οδηγήσει στο να θησαυρίζουν οι τραπεζικοί όμιλοι και ορισμένοι λιγοστοί, ενώ οδηγείται σε χρεοκοπία η τεράστια πλειοψηφία των πολιτών.
- ☐ 3.- Το πλήθος και το εύρος των προβλημάτων του κλάδου, τα νομοσχέδια που έχουν ψηφιστεί μέχρι τώρα, θα έπρεπε να είχαν οδηγήσει εδώ και καιρό το Τ.Ε.Ε. στο να ηγηθεί σε μεγάλες κλιμακούμενες κινητοποιήσεις με τη συνδρομή και συμμετοχή όλων των φορέων των μηχανικών και του συνόλου του κλάδου.

- ⊞ 4.- Αντ' αυτού, οι συνάδελφοι διαπιστώνουν για τη Διοικούσα Επιτροπή του Τ.Ε.Ε. μέχρι τώρα μια πλεύση συμπόρευσης, ή στην καλύτερη περίπτωση γραμμή τροποποιήσεων επί νομοσχεδίων, πολλά των οποίων οδηγούν σε μαρασμό τον κλάδο. Στο δε κορυφαίο θέμα του ασφαλιστικού διαπιστώνουν για τη Διοικούσα του Τ.Ε.Ε. μια γραμμή ενσωμάτωσης του κλάδου στην αντιασφαλιστική πολιτική των μέχρι σήμερα Κυβερνήσεων και άρνησης υλοποίησης των αποφάσεων της «Α».
- ⊞ 5.- Έτσι η σημερινή παντεχνική πανελλαδική αποχή που κήρυξε το Τ.Ε.Ε., λόγω ίσως των κινητοποιήσεων των εργοληπτικών οργανώσεων, της πανελληνίου ομοσπονδίας ΕΜΔΥΔΑΣ, αλλά και της ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ, με αφορμή την κατάθεση του προϋπολογισμού του 2006, βρήκαν τον κλάδο εντελώς απροετοίμαστο και αιφνιδιασμένο. Είναι αυτό ένας πρόσθετος λόγος που η σημερινή κινητοποίηση δεν είχε τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως ο κλάδος δεν είναι διατεθειμένος να συμμετέχει σε κινητοποιήσεις, φτάνει αυτές να είναι για ένα συγκεκριμένο διεκδικητικό πλαίσιο και να είναι σωστά οργανωμένες και κλιμακούμενες.
- ⊞ 6.- Οι μηχανικοί της περιφέρειας μας απαιτούν από τα κεντρικά όργανα του Τ.Ε.Ε. την επεξεργασία ενός τέτοιου διεκδικητικού πλαισίου με αιχμή τα άμεσα προβλήματα, τη συζήτηση τους σε συγκεντρώσεις μηχανικών σε όλη τη χώρα, το σχεδιασμό και επιλογή των κάθε φορά μορφών κινητοποιήσεων, την κατάλληλη προβολή τους προς κάθε κατεύθυνση, την εξασφάλιση της απαιτούμενης συμπαράστασης προς άλλους φορείς και την κοινωνία, και την απαίτηση από την Κυβέρνηση υλοποίησης των αιτημάτων.
- ⊞ 7.- Μια τέτοια διαδικασία αν είχε ακολουθηθεί από τη Διοικούσα Επιτροπή του Τ.Ε.Ε., αν δηλαδή είχε εφαρμοστεί η σχετική απόφαση της «Α» του Ιουνίου του 2005 για τα ασφαλιστικά θέματα των μηχανικών και του ΤΣΜΕΔΕ θα είχαμε σήμερα μία κινητοποίηση όλου του κλάδου με απόλυτη επιτυχία που θα ασκούσε σοβαρή πίεση στην Κυβέρνηση.
- ⊞ 8.- Η «Α» του Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ. καλεί τη Διοικούσα του Τ.Ε.Ε., την «Α» του και όλα τα περιφερειακά τμήματα, να ακολουθήσουμε το δρόμο που προδιαγράψαμε παραπάνω και να χαράξουμε συνολικά μια πορεία αντιστροφής του κλίματος, δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια για τον κλάδο.
- ⊞ Έχω προσθέσει και ένα ένατο εδώ. Τα πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης να αποσταλούν στους παραλήπτες της απόφασης για να τους καταστήσουμε κοινωνούς του προβληματισμού επί του θέματος αυτού, των μελών του τμήματος μας. Δηλαδή να στείλουμε και τα πρακτικά της σημερινής συνεδρίασης εάν ενδιαφέρονται πράγματι να ενημερωθούν, επειδή θα υπάρχουν διάφορες απόψεις.

Θέλει κανείς να τοποθετηθεί; Ερωτήσεις δεν νομίζω ότι υπάρχουν, ερωτήσεις; Πρόεδρε στο βήμα μόνο. Ο συνάδελφος Κολυβάκης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Νομίζω συνάδελφε ότι ο Πρόεδρος πιο μπροστά με τα έγγραφα τα οποία διάβασε σας ενημέρωσε και για το λόγο της σημερινής συνεδρίασης, αλλά και ενδεχομένως το τι το Κεντρικό Επιμελητήριο, τα έγγραφα τα οποία έστειλε, και πως μας ζήτησε ξαφνικά, και χωρίς να έχουμε καμιά προειδοποίηση, να συμμετέχουμε στη σημερινή κινητοποίηση την πανελλαδική, που εμείς βεβαίως συμμετέχουμε. Και ήδη ενημερώσαμε ότι, στα πλαίσια αυτής της περιφερειακής συνάντησης με τους κλαδικούς συλλόγους θα έχουμε και «Α», αλλά το θέμα είναι όπως αναφέρεται και εδώ μέσα ότι, ξαφνικά δεν μπορεί να γίνονται αυτά τα πράγματα, γιατί φαίνεται συνάδελφοι ξεκάθαρα ότι παρ' όλο ότι οι μηχανικοί και εδώ στην ανατολική Κρήτη αυξάνονται με ρυθμούς τρελούς, μάλιστα χθες που ψάχναμε για να βρούμε πόσοι μηχανικοί γράφτηκαν το 2005 εδώ στην ανατολική Κρήτη, γύρω στα 52 – 53 άτομα έχουν γραφτεί μόνο το 2005 στην ανατολική Κρήτη. Καταλαβαίνετε λοιπόν όταν αυξάνεται ο αριθμός των μηχανικών γύρω στους 4.000 ετησίως, τώρα νομίζω είμαστε 104 – 105.000, κανείς δεν μπορεί να παρακολουθήσει και τον αριθμό, μια στιγμή ό,τι και να πεις είσαι ανεπίκαιρος και έχει ξεπεράσει...

ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: 106, λοιπόν κάνουμε κολοκυθιά, δεν ξέρουμε δηλαδή πως αυξανόμαστε, με τι πρόοδο, αλλά αυτό και μόνο που έχουμε καταγεγραμμένους τους συναδέλφους ενόψει της γιορτής που θα κάνουμε το Γενάρη για την κοπή της πίτας, για να δούμε τους νέους μηχανικούς και που κάναμε την προετοιμασία, και που πιστεύω να σας κοινοποιηθούν και έγκαιρα οι αποφάσεις για να συμμετέχετε όλοι.

Βλέπουμε δηλαδή ότι ενώ αυξάνονται ραγδαία οι συνάδελφοι πανελλαδικά, όχι μόνο στο Ηράκλειο και ο αριθμός εξάλλου το δηλώνει, παρ' όλα αυτά αν οι συνάδελφοι δεν έγκαιρα ενεργοποιηθούν όπως λέει και το ψήφισμα και δεν κινητοποιηθούν, δεν συμμετέχουν στις εκδηλώσεις. Αυτή είναι μία διαπίστωση δεν χρειαζότανε εδώ να βάλει πολύ φαιά ουσία ο συντάκτης του κειμένου να πει ότι η σημερινή δεν θα είχε συμμετοχή, όταν πράγματι και σαν νοοτροπία και σαν κλάδος δεν έχουμε συνηθίσει να κινητοποιούμαστε για να διεκδικούμε.

Και ίσως συνέπεια όλων αυτών των συσσωρευμένων προβλημάτων μιας εικοσαετίας, που δεν είναι σημερινά ούτε χθεσινά, έχει να κάνει ότι εμείς σαν κλάδος δεν οργανωνόμαστε. Δηλαδή έχουμε τόσους συναδέλφους εδώ στην ανατολική Κρήτη και παντού και όταν κάνουμε μια συνάντηση που όλους τους αφορά, καθένας έχει να κάνει κάτι άλλο, το αφήνει στον άλλο, το αφήνει στο Τεχνικό Επιμελητήριο, λες και το Τεχνικό Επιμελητήριο είναι ένας μηχανισμός ο οποίος από μόνος του λύνει προβλήματα. Δεν συμμετέχουμε, δεν διεκδικούμε και αυτό είναι ένα αποτέλεσμα των προβλημάτων τα οποία είναι συσσωρευμένα και τα οποία μπορεί κανείς να τα πει, και τα έχουμε πει, και είναι γνωστά, και δεν χρειάζεται τώρα να κάνουμε αναλύσεις των αναλύσεων που νομίζω

στους παρευρισκόμενους, που συμμετέχουν και στις εκδηλώσεις του Τεχνικού Επιμελητηρίου, είναι πολύ γνωστά.

Εγώ σ' αυτό το κείμενο στο οποίο θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση όχι γιατί δεν είναι η αλήθεια, αλλά ίσως ο τρόπος σύνταξης δεν με εκφράζει πάρα πολύ έτσι όπως είναι, είναι στο σημείο 4. Στο σημείο 4 που πράγματι διαπιστώνουμε μία απραξία της Διοικούσας Επιτροπής του Τεχνικού Επιμελητηρίου, απραξία, έτσι τη λέω εγώ, και απλώς διαχειρίζονται τα πράγματα. Διαπιστώνεται δηλαδή πολλές φορές ότι τα περιφερειακά τμήματα είναι πολύ πιο ενεργά και συμμετέχουν στον προβληματισμό και στα διεκδικητικά πλαίσια των μηχανικών, τα περιφερειακά από το κεντρικό. Έχουν λοιπόν μια διαχειριστική λογική κεντρική η Διοικούσα και βρίσκεται σε μία απραξία και μόνο καμιά φορά κάτω από την πίεση γεγονότων παίρνουν κάποιες εσπευσμένες πρωτοβουλίες, όμως δεν μου αρέσει έτσι όπως έχει η παράγραφος 4.

Θα ήθελα δηλαδή μια τροποποίηση η οποία να λέει ότι, διαπιστώνουμε μία απραξία για τη Διοικούσα Επιτροπή του Τ.Ε.Ε./Τ.Α.Κ., όπως στα θέματα του ασφαλιστικού, όπως σε θέματα αιχμής, ξέρω 'γω της παιδείας, της ισοτιμίας, των σπουδών κ.λ.π., και αυτό μας έχει οδηγήσει ως πούμε σήμερα να μην έχουμε όλα αυτά τα προβλήματα, τα οποία να μην έχουμε ιεραρχήσει και να μην τα βάλουμε σε μία..., θα προτιμούσα δηλαδή μια διαφορετική..., που να μην λέει αυτά τα οποία βέβαια δεν είναι και ψέματα, δεν λέω ότι είναι ψέματα, αλλά να μην είναι έτσι ευθεία βολής, τα οποία μπορεί να μας δημιουργήσουν ένα τείχος και να μην περάσουν το σκεπτικό που θα θέλαμε. Διότι συνάδελφοι έχει αποδειχτεί πάρα πολύ σε θέματα κορυφαία που αφορούν τους μηχανικούς, και δεν είναι μόνο το θέμα τώρα το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων αν μειώνεται για το 2006 που δεν ξέρουμε τελικά, άλλοι αμφισβητούν αν θα μειωθεί στη διάρκεια του έτους το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ή αν παραμείνει το ίδιο, ή αν εν πάση περιπτώσει οι επενδύσεις είναι μικρότερες ή λιγότερες, τα προβλήματα των μηχανικών δεν είναι μόνο οι επενδύσεις, αν έχουμε μεγάλο ΠΔΕ, δηλαδή αν είχαμε μεγάλο ΠΔΕ θα ήταν όλα τα προβλήματα μας λυμένα; Όχι βεβαίως, είναι αυτά που λέγαμε τα θέματα της παιδείας, ισοτιμιών, επαγγελματικών δικαιωμάτων, σχολές οι οποίες ανοίγουν, όπου θέλει ο ένας μία σχολή, πάρε μια σχολή. Αυτό σημαίνει 104, 150 ή 200.000 μηχανικοί αύριο, αυτό σημαίνει ότι με το να βγάζουμε στην παραγωγική διαδικασία ανεξέλεγκτα και χωρίς λόγο μηχανικούς ή εν πάση περιπτώσει τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που η παραγωγική διαδικασία ή ενδεχομένως ο τόπος δεν τους χρειάζεται χωρίς ένα προγραμματισμό και χωρίς επαγγελματικά δικαιώματα, ευθύς εξ αρχής δημιουργούν στρατιές ανέργων και συναδέλφων.

Τα προβλήματα είναι πάρα πολλά που έχουν να κάνουν με τον κλάδο των μηχανικών, με τις αμοιβές, τις αμοιβές των ελευθέρων επαγγελματιών, με τις αμοιβές του δημόσιου τομέα. Αυτή τη στιγμή πόσα χρόνια ακούγεται ότι έχει κηρυχτεί αντισυνταγματικός ο νόμος περί αμοιβών των ελευθέρων επαγγελματιών, έλεγε, έλεγε, λένε, τίποτα δεν κάνουνε, υπάρχουνε ένα σωρό πράγματα τα οποία δεν

αμείβονται, τα προβλήματα είναι πάρα πολλά, που; Και εκεί εντοπίζεται.

Το Τεχνικό Επιμελητήριο κεντρικά σαν διοίκηση Τ.Ε.Ε. θα έπρεπε να τα βάλει σε μία ιεράρχηση, προτεραιότητες να πει πρώτο, δεύτερο, τρίτο, τέταρτο, όπως ζητάμε εμείς από την Περιφέρεια για τα αναπτυξιακά θέματα και λέμε στόχους και ιεράρχηση, γιατί δεν μπορούμε να τα λύσουμε και όλα μαζί, προβλήματα συσσωρευμένα ετών και ετών δεν μπορεί καμιά διοίκηση να τα λύσει όλα μαζί, όμως πρέπει να βάλει μία ιεράρχηση, να λέει αυτή την τριετία θα λύσω αυτά τα πέντε προβληματάκια τα οποία είναι τα πιο καυτά, ποινικοποίηση και όλα αυτά. Και να έκανε ένα διεκδικητικό πλαίσιο που εμείς σαν περιφερειακό, όπως ζητήσαμε στο ΤΣΜΕΔΕ, θα μπορούσε να το είχε κάνει.

Για το ΤΣΜΕΔΕ ζητήσαμε τόσο καιρό, τόσες φορές βάλτε μας ένα διεκδικητικό πλαίσιο διάρθρωσης του κλάδου του ΤΣΜΕΔΕ, δεν το έκανε ούτε αυτό. Πήρε μια απόφαση «Α» που ακύρωσε ένα σχέδιο νόμου, από 'κει και μετά ξανά πάμε σε ραστώνη.

Αυτό είναι μία στάση της κεντρικής Διοικούσας Επιτροπής, η οποία δυστυχώς αφορά το σύνολο των παρατάξεων, εγώ δεν εξαιρώ κανένα, να είμαι δίκαιος, γιατί λίγο – πολύ πάνω λειτουργούν με ένα διαφορετικό τρόπο απ' ότι λειτουργούν τα περιφερειακά τμήματα. Και αυτό αποτυπώνεται βέβαια στο σημείο 4, θα παρακαλούσα όμως τους συντάκτες να το διαφοροποιήσουν, να μην είναι με αυτό τον τρόπο.

Κατά τα άλλα, δεν μπορούμε ξαφνικά να ξυπνάμε τώρα σήμερα το πρωί να λέμε, κάνουμε αύριο μια μέρα αποχής εδώ για να αναδείξουμε τα προβλήματα των μηχανικών, και τι έγινε; Δηλαδή την επόμενη μέρα τώρα τι θα γίνει; Θα μας τα λύσει κανείς; Αν δεν κάτσει σοβαρά το Τεχνικό Επιμελητήριο πάνω να πει, μάζεψα αυτό τον προβληματισμό και έκανα αυτό το διεκδικητικό πλαίσιο και σ' αυτά τον επόμενο χρόνο θα κατέβω, θα οργανωθώ, θα παλέψω και θα αφήσω όλα τα άλλα απ' έξω, δεν μπορεί να τα προλάβει και όλα, αυτοί έχουν βέβαια και ένα μηχανισμό που μπορούν να τα προλάβουν, εμείς δεν μπορούμε, δεν θα κάνουμε τίποτα. Θα ξανάλεμε τώρα ό,τι έχουμε πει, εγώ τα έχω ακούσει και τα έχω πει αρκετά χρόνια.

Είναι καλή η σημερινή συνάντηση και μακάρι να είχαμε πολλούς συναδέλφους να ακούσουνε αυτή την αγωνία μας, τον προβληματισμό μας, γιατί και αυτή την έννοια έχει, να συζητήσουμε αναμεταξύ μας και να λέμε που πάμε βρε συνάδελφοι, που πάμε οι μηχανικοί, τελικά τι θα γίνουμε; Τώρα είμαστε 106 σε κάποια χρόνια θα πάμε 110, 120, 130, θα είμαστε πιο πολλοί οι μηχανικοί από τους πολίτες αυτής εδώ της πόλης, τι θα κάνουμε; Και τελικά η πίτα είναι αυτή που είναι και συρρικνώνεται.

Προβλήματα που μπορούσαν να δώσουν διέξοδο, όπως το πτυχίο μελετητών ιδιωτικών έργων ή κατασκευαστικά πράγματα, χρόνια και χρόνια είναι στα ντουλάπια και δεν εφαρμόζονται. Αυτό το περί ιδιωτικών έργων, δεν θυμάμαι πόσα χρόνια είναι. Κάποια πράγματα δηλαδή που κατοχυρώνουν την ύπαρξη του μηχανικού μέσα σε μια αναπτυξιακή διαδικασία, επομένως βρίσκουν και δουλειά για τους νέους συναδέλφους, τα αφήνουμε φλου και έτσι

έωλα. Και βέβαια οι μηχανικοί συσσωρεύονται και υποαπασχολούνται, και θα έχουμε υποψιάζομαι πολύ σύντομα μια έκρηξη στον κλάδο, και μια υποβάθμιση συνολικά του κλάδου των μηχανικών που θα λέμε μηχανικός, τι μηχανικός; Τι μηχανικός, τι γκαραζιέρης, λίγο – πολύ τα ίδια είμαστε όλοι.

Θεωρώ λοιπόν ότι, η σημερινή συνάντηση έχει αυτή τη σημασία, του προβληματισμού, αλλά θα έπρεπε από μέρος του Κεντρικού Επιμελητηρίου να είχε γίνει μια καλή προετοιμασία, έγκαιρη προετοιμασία, ούτως ώστε και εμείς εδώ περιφερειακά να μπορούμε να ανταποκριθούμε με μια συμμετοχή και μ' ένα τρόπο που δεν θα είναι της τελευταίας στιγμής που να έχει απήχηση.

Τώρα δώσαμε μια συνέντευξη τύπου κάτω σε κάποια μέσα, κάναμε και μια συγκεντρωσούλα εδώ, είμαστε ικανοποιημένοι; Όχι, ο πρώτος που δηλώνω είμαστε όχι, όμως για να μη δείξουμε και εμείς ότι σε μία προσπάθεια του κεντρικού απέχουμε..., γιατί θα ήτανε και αυτή μια σκέψη, να πούμε ότι εμείς δεν συμμετέχουμε σ' αυτή τη διαδικασία, σ' αυτή την παρωδία που στήνεται μια στιγμή στα ξαφνικά και που δεν έχει αποτέλεσμα, θα μπορούσαμε να πάρουμε και αυτή την απόφαση σαν Διοικούσα Επιτροπή, παρ' όλα αυτά όμως είπαμε άλλη μια φορά ας κάνουμε και εμείς μαζί με τους άλλους συναδέλφους την προσπάθεια, ευελπιστώντας ότι θα αφυπνιστεί τελικά στο τέλος η κεντρική Διοίκηση πάνω και θα δει πιο σοβαρά τα προβλήματα των μηχανικών. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφε Πρόεδρε, αν κατάλαβα καλά συμφωνείς με όλο το σχέδιο απόφασης, εκτός από την παράγραφο 4, ναι. Οι συντάκτες έχουν την πρόθεση να την αλλάξουν; Αλλιώς θα πρέπει να μας φέρεις εσύ την παράγραφο 4 να τις θέσω τις δύο σε ψηφοφορία.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ναι, όχι απλώς λέω ποια θα είναι η διαδικασία.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι, ο οποιοσδήποτε, ένα λεπτό συνάδελφοι, η απόφαση είναι αυτή, σε οποιαδήποτε παράγραφο υπάρχει καμία αντίρρηση, σε όποια παράγραφο υπάρχει διαφορετική άποψη θα τίθεται σε ψηφοφορία και όποια υπερισχύσει, έτσι είναι η διαδικασία.

Άλλος συνάδελφος θέλει να τοποθετηθεί επί του σχεδίου της απόφασης; Όχι επί του θέματος γενικά, επί του θέματος γενικά θα μπορούμε στη συνέχεια. Επί του σχεδίου απόφασης υπάρχει καμία παρατήρηση άλλη; Όχι έτσι;

Ο συντάκτης από την τροποποίηση..., ο συνάδελφος Τρουλλινός στο βήμα.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Η παράγραφος η συγκεκριμένη έχει δύο προτάσεις, για τη δεύτερη δεν νομίζω να υπάρχει κανένα θέμα, η δεύτερη μιλάει

ειδικά για το ασφαλιστικό. Λέει ότι, στο δε κορυφαίο θέμα του ασφαλιστικού...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Τα γεγονότα λέει.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: ...κ.λ.π. Λέει τα γεγονότα και που τα έχουμε διατυπώσει ούτως ή άλλως και προγενέστερα με αποφάσεις μας άλλες.

Μιλάμε για την πρώτη λοιπόν που λέει ότι, άντ' αυτού οι συνάδελφοι διαπιστώνουν για τη Διοικούσα του Τ.Ε.Ε. μέχρι τώρα μια πλεύση συμπίεσης ή στην καλύτερη περίπτωση γραμμή τροποποιήσεων επί νομοσχεδίων, πολλά των οποίων οδηγούν σε μαρασμό τον κλάδο. Εγώ δεν θα συμφωνούσα να βάζαμε την απραξία, διότι κανείς δεν μπορεί να κατηγορήσει τη Διοικούσα για απραξία, δηλαδή όποιο θέμα και αν τους πεις, παιδεία να τους πεις, για ισοτιμήσεις πτυχίων να τους πεις, θα σου πουν ότι έχουμε κάνει αυτές, και αυτές, και αυτές τις ενέργειες, έχουμε κάνει..., δεν είναι ότι δεν κάνουνε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Μας έστειλαν και τον απολογισμό, τα έχουν μέσα όλα.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Είναι όλα μέσα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Σε όλα τα θέματα κάτι έχουν κάνει.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Το θέμα λοιπόν ποιο είναι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Το αποτέλεσμα ποιο είναι;

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Τι διαπιστώνουμε εμείς σήμερα λοιπόν, όντως, διαπιστώνουμε ότι δεν έχουν προετοιμάσει τον κλάδο με ένα διεκδικητικό πλαίσιο, να τον έχουν σε κάποια ετοιμότητα απέναντι σε μία συγκεκριμένη κυβερνητική πολιτική η οποία δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα του κλάδου, αυτό δεν έχουν κάνει.

Τώρα να αλλάξουμε τη διατύπωση; Να την αλλάξουμε, εγώ δεν θα είχα αντίρρηση. Θα μπορούσαμε δηλαδή να πούμε ότι, άντ' αυτού οι συνάδελφοι διαπιστώνουν για τη Διοικούσα Επιτροπή του Τ.Ε.Ε. μέχρι σήμερα, μια γραμμή διαχείρισης – που λέει και ο Γιώργος – με προτάσεις τροποποιήσεων επί νομοσχεδίων, πολλά των οποίων οδηγούν τον κλάδο σε μαρασμό. Δηλαδή, όντως αυτό που έχουμε διαπιστώσει...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Α, και αυτό γίνεται, ναι.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Ότι η Διοικούσα Επιτροπή δεν έχει προετοιμάσει τον κλάδο με ένα διεκδικητικό πλαίσιο, να αντιμετωπίσει την κυβερνητική πολιτική που θίγει τα συμφέροντα του κλάδου, ναι.

ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Δηλαδή και η διαπίστωση που λέμε για τα νομοσχέδια είναι ακριβώς αυτή, δηλαδή το νομοσχέδιο των δημοσίων έργων, το νομοσχέδιο μελετών, το νομοσχέδιο τώρα για τις άδειες δόμησης κ.λ.π., σε όλα αυτά τα νομοσχέδια ενώ υπήρχε γενικευμένη η αντίδραση των συναδέλφων ανά κατηγορία, το Τ.Ε.Ε. έβγαινε με μία διαπραγμάτευση με την Κυβέρνηση να τροποποιήσει τα επιμέρους σημεία, από τη στιγμή που ήξερε ότι ούτε αυτές οι τροποποιήσεις που πρότεινε θα γινόντουσαν δεκτές και άφηνε τον κλάδο σε λήθαργο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφοι, αυτό το τελευταίο που είπες Μπριλάκη είναι γραμμένο στην πέμπτη παράγραφο, με αφορμή..., βρήκαν τον κλάδο εντελώς απροετοίμαστο και αιφνιδιασμένο, το θίγουμε αυτό το θέμα. Έχω την εντύπωση ότι η βελτίωση που πρότεινε συμπλέει και με την πρόταση του Κολυβάκη, οπότε τροποποιείται. Την έχεις γράψει Θεόφιλε; Δώσε μου την.

Λοιπόν ψηφίζεται ομόφωνα η απόφαση; Ομόφωνα.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Ναι, ναι, ομόφωνα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Προχωρούμε τώρα στις τοποθετήσεις. Έχω εδώ δυο μεγάλες τοποθετήσεις.

Προχωρούμε τώρα στις τοποθετήσεις επί του θέματος. Ο συνάδελφος Τρουλλινός έχει το λόγο. Χρόνο έχουμε μπροστά μας συνάδελφοι να σας ακούσουμε όλους και όση ώρα θέλετε.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Είθισται όταν κάποιος φορέας προχωράει σε αποχή ή σε απεργία, συνήθως κάτι διεκδικεί. Το Τ.Ε.Ε. σήμερα πρωτοπορεί, διότι μας κάλεσε να απέχουμε για να προβληματιστούμε. Εγώ βέβαια δεν κατανοώ γιατί πρέπει να απέχω για να προβληματίζομαι, αυτό το κάνω και δίχως την αποχή, αλλά αφού το θέμα είναι έτσι σήμερα στην ημερήσια διάταξη δεν μας μένει παρά να προβληματιστούμε. Και έτσι οι σκέψεις λοιπόν που θα πω στη συνέχεια είναι όντως προβληματισμός.

Πολλές φορές έχουμε πει πως ο ρόλος και το έργο του μηχανικού, παραμένουν αναντικατάστατα. Ο μηχανικός είναι ο μόνος που με εφόδιο την ανώτατη παιδεία του και τις εφαρμοσμένες γνώσεις του, αξιολογώντας τις ανάγκες και το επίπεδο της κοινωνίας, αξιοποιώντας τους διαθέσιμους πόρους, χρησιμοποιώντας τα μέσα παραγωγής και τους χειριστές τους, μπορεί να οραματιστεί, να προδιαγράψει, να σχεδιάσει και να υλοποιήσει τις βέλτιστες παρεμβάσεις, μελέτες και έργα που ανταποκρίνονται την κάθε στιγμή στις απαιτήσεις των καιρών που διασφαλίζουν το δημόσιο συμφέρον και εξυπηρετούν τις ανάγκες της κοινωνίας.

Αυτός ο ρόλος εδώ και χρόνια αμφισβητείται έντονα πολιτικά και ιδεολογικά, βάλλεται θεσμικά και οικονομικά, ευτελίζεται καθημερινά και υποκαθίσταται συστηματικά. Το έργο μας χάνει ολοένα το ρόλο του κινητήριου μοχλού και παρουσιάζεται ως ένα από τα αναγκαία γρανάζια μιας μηχανής υλοποίησης εντολών προδιαγεγραμμένου αποτελέσματος.

Από την πλήρη απασχόληση σύλληψης και παραγωγής ολοκληρωμένου προϊόντος, ολοένα και οδηγούμαστε στην μερική απασχόληση με το κομμάτι, δουλειάς δηλαδή φασόν, δίχως ταυτότητα, εν πολλοίς τυποποιημένης και απρόσωπης. Αυτό φυσικά ποικίλλει από κλάδο σε κλάδο και εξαρτάται και από το είδος της απασχόλησης.

Πως εμφανίζεται η κατάσταση σήμερα; Θα λέγαμε πως δεν υπάρχει όραμα προ πολλού, άρα εξέλειπε αυτός ο ρόλος μας να οραματιζόμαστε. Οι προδιαγραφές γενικώς αποφεύγονται γιατί περιορίζουν την ελευθεριότητα των κινήσεων των πολιτικών, αλλά και όταν δεν μπορεί αυτές να αποφευχθούν καθορίζονται συνήθως από άλλους. Ελλείψει οράματος, ο ρόλος των πολιτικών μετατοπίστηκε στο σχεδιασμό, που τώρα πια λέγεται κατανομή πιστώσεων, μια και αυτό ξέρουν να κάνουν καλά.

Οι κοινωνικές ανάγκες έχουν γίνει ιδιωτικές ανάγκες ομάδων και κατηγοριών ψηφοφόρων, το δε δημόσιο συμφέρον έχει μεθοδευμένα αποδειχτεί πως το δημόσιο απέτυχε να το διαχειριστεί και να το υπηρετήσει και έτσι καλούνται τα ιδιωτικά συμφέροντα να το υπηρετήσουν, το δημόσιο συμφέρον.

Έτσι ενώ οι εξελίξεις της επιστήμης και της τεχνολογίας, η συσσωρευμένη γνώση και η αναβάθμιση της παιδείας θα έπρεπε να έχουν οδηγήσει τα πράγματα μπροστά, συμβαίνει το αντίθετο. Ναι μεν τα μέσα έχουν βελτιωθεί, η πληροφορία και μέσω αυτής η γνώση, φτάνουν οπουδήποτε τάχιστα. Οι πόροι και η παραγωγή δεν συγκρίνονται με αυτές άλλων εποχών κ.λ.π. Αυτά όλα όμως αντί να οδηγήσουν σε κατοχύρωση και αναβάθμιση του ρόλου των μηχανικών, οδηγούν σε διαρκώς και πιο έντονη αμφισβήτηση, σε υποβάθμιση του έργου και τελικά σε υποκατάσταση του ρόλου μας. Και η απορία είναι εύλογη, γιατί αυτά;

Τελικά το θέμα κατά τη γνώμη μας είναι θεσμικό και πρωτίστως πολιτικό, γιατί όμως; Αν τα παραπάνω ίσχυαν μόνο στη χώρα μας, θα λέγαμε πως είναι αποτέλεσμα του πολιτικού μας γίγνεσθαι, της υποβάθμισης της ίδιας της πολιτικής με τον τρόπο που ασκείται στη χώρα μας, και αυτό σίγουρα συμβαίνει. Τα φαινόμενα όμως αυτά είναι διεθνή και οι εξελίξεις συνήθως εκπορεύονται και υπαγορεύονται από ξένα κέντρα.

Γιατί λοιπόν διεθνώς τα πράγματα εξελίσσονται έτσι; Η μοναδική πειστική απάντηση που μπορεί να δοθεί, είναι πως η σφαίρα της ελεύθερης οικονομίας και δει της παγκοσμιοποιημένης, έχει επιβληθεί γενικώς. Τα μεγάλα, ολιγοπωλιακά πλέον συμφέροντα δεν έχουν καμία ανάγκη, ούτε σχεδιασμού του δημοσίου συμφέροντος, ούτε εξυπηρέτησης του κοινωνικού οφέλους, αντιθέτως αυτοί οι όροι στέκονται συνήθως εμπόδιο στην προώθηση των κερδών τους και ως εκ τούτου παρακάμπτονται. Ταυτόχρονα βέβαια για την εξυπηρέτηση τους χρειάζονται επιστημονικό

δυναμικό, αλλά δυναμικό υποβαθμισμένο, φτηνό και μερικής απασχόλησης. Απ' αυτό εκπορεύεται τόσο η υποβάθμιση των πτυχίων όσο και η αμφισβήτηση των δικαιωμάτων μας, όσο και η μαζική παραγωγή πτυχιούχων κατωτέρας στάθμης.

Οι διεθνείς αυτές εξελίξεις, με την ευλογία των συντηρητικών και σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων στην Ευρώπη μέχρι σήμερα, είναι η πηγή της υποβάθμισης του ρόλου και του έργου μας. Τέτοιες εξελίξεις εντείνονται με την επικράτηση των νεοφιλελεύθερων αντιλήψεων και νεοσυντηρητικών πολιτικών. Να γιατί το πρόβλημα κατά τη γνώμη μας είναι πρωτίστως και βαθιά πολιτικό.

Βαδίζουμε στον 21^ο αιώνα, αλλά κανείς φορέας των μηχανικών μέχρι σήμερα και ιδιαίτερα για το Τ.Ε.Ε. συζητάμε, δεν μπήκε στον κόπο να διαλογιστεί εσωτερικά και να διαβουλευτεί δημόσια για το ρόλο του μηχανικού στο νέο αιώνα, για τις αλλαγές που επήλθαν στο ρόλο και το έργο των μηχανικών την τελευταία τριακονταετία, μεταπολιτευτικά δηλαδή, πόσο οι αλλαγές αυτές οικονομικές, κοινωνικές, παιδείας, επιστήμης και τεχνολογίας επηρέασαν, αν το νέο τοπίο επιβάλλει αλλαγές ή και ανατροπές στα μέχρι σήμερα πιστεύω μας, για το έργο και το ρόλο του κλάδου μας στην πρόοδο της κοινωνίας. Πόσο αναπόφευκτα επιδρούν και στα παραπάνω η παγκοσμιοποίηση της παραγωγής και η εμπορευματοποίηση της γνώσης. Η εμπειρία προαπαιτεί τη γνώση ή την υποκαθιστά; Ή για να το πούμε αλλιώς η άσκηση επαγγέλματος συνυφασμένου με το δημόσιο συμφέρον και το κοινωνικό όφελος πιστοποιείται από το επίπεδο και το βάθος των γνώσεων (παιδεία) ή από την οικονομική εμβέλεια χρήμα και την πρακτική εμπειρία, εμπειροτεχνία, αλλά και η γνώσή μας επαρκεί; Πως χορηγείται εφάπαξ ή δια βίου; Επιδοτούμενα ή αυτοχρηματοδοτούμενα; Με δημόσια ή με ιδιωτική πρωτοβουλία; Η παιδεία μας η ανώτατη για να παραμείνει ανώτατη και πάντα διακεκριμένη από άλλες βαθμίδες της εκπαίδευσης, πως πρέπει να εξελίσσεται, να αξιολογείται και να πιστοποιείται; Αυτά και πάρα πολλά άλλα, ερωτήματα, προβληματισμοί και αγωνίες, ζητούν βήμα διαλόγου, καλούν σε δημόσια διαβούλευση, απαιτούν απαντήσεις και θέσεις.

Τα πράγματα σαφώς έχουν εξελιχθεί πάρα πολύ, τίποτα δεν μοιάζει με το χτες, αφήσαμε πίσω μας την εποχή του νομομηχανικού για όσους τον θυμούνται, περάσαμε την εποχή του αναγκαίου τεχνοκράτη για την ανάπτυξη και την πρόοδο της κοινωνίας, και φαίνεται πως φτάσαμε στην εποχή του χρήστη των μέσων και των βουλών άλλων.

Μεταφορικά θα λέγαμε πως μοιάζει να φύγαμε από τη σφαίρα της παραγωγής, περάσαμε από τη σφαίρα της μεταποίησης και σε λίγο θα ανήκουμε αποκλειστικά στη σφαίρα των υπηρεσιών, ή τουλάχιστον έτσι θέλουν να μας το εμφανίσουν. Και το ερώτημα είναι, θα παραμείνουμε παραγωγοί ή θα γίνουμε οτιδήποτε άλλο πλην αυτού;

Αν οι εξελίξεις οδηγούν τα πράγματα όπως σκιαγραφούνται, τότε πρέπει κανείς να διαλέξει ανάμεσα σε δύο βασικές επιλογές, ή να θεωρήσει την πορεία αυτή σωστή, μονόδρομο ή αναπόφευκτη, οπότε μοιρολατρικά θα προσαρμοστεί σ' αυτήν και θα τρέξει να διασώσει ότι μπορεί βολεύοντας κυρίως τον εαυτό του, ή θα τη

θεωρήσει λαθεμένη και καταστροφική για τον τόπο και τον κλάδο, οπότε συνεχίζει να αγωνίζεται για να την αλλάξει.

Έτσι και στον κλάδο μας υπάρχουν οι θερμοί θιασώτες αυτών των εξελίξεων, υπάρχουν οι θερμοί πολέμιοι τους και στη μέση υπάρχει μία πλειάδα συναδέλφων με ποικίλες απόψεις και στάσεις, όπως αυτοί που διαφωνούν κατά βάθος με αυτές τις εξελίξεις, μιλάμε όμως για πολύ βάθος, που όμως θεωρούν μάταιο κάθε κόπο αντίστασης, αυτοί που για το θεαθήναι αντιστρατεύονται τις εξελίξεις αλλά δεν πιστεύουν στην ανάγκη ή την πιθανότητα ανατροπής.

Το μέλλον λοιπόν του κλάδου μας εξακολουθεί να καθορίζεται από δύο παράγοντες, ο πρώτος είναι ο αντικειμενικός που είναι αυτές οι εξελίξεις που καθορίζονται κυρίως από οικονομικά κέντρα και συμφέροντα. Και ο δεύτερος είναι ο υποκειμενικός, δηλαδή εμείς οι ίδιοι είναι προφανές ότι αν αυτός ο δεύτερος..., εμείς οι ίδιοι..., υποκύψει ή πολύ περισσότερο υιοθετήσει ιδεολογικά και πολιτικά την κυριαρχία του πρώτου, τότε τα πράγματα είναι τελειωμένα και το μέλλον μας προδιαγεγραμμένο. Αν αντίθετα συνεχίσει να τον αντιστρατεύεται, τότε ο αγώνας μας αυτός – αν και αμφίρροπος και με μεταπτώσεις – θα έχει συνέχεια. Όσο το μέτωπο των μηχανικών είναι αρραγές, όσο πλειοψηφούν σ' αυτό οι αντιλήψεις μιας άλλης πορείας, όσο πείθουμε και άλλα κοινωνικά στρώματα πως υπάρχει άλλος δρόμος καλύτερος για όλη την κοινωνία, τόσο με καλύτερες προϋποθέσεις θα δίνουμε αυτό τον αγώνα.

Ακόμα όμως και αν δεν κερδίσουμε, τουλάχιστον θα έχουμε αποσοβήσει κάτι, θα έχουμε σπείρει και ας το θερίσουν οι επόμενες γενεές, για να θυμηθούμε και το γνωστό, τίποτα δεν πάει χαμένο. Με άλλα λόγια, η καλύτερη άμυνα στη γενικευμένη επίθεση που δεχόμαστε είναι η επίθεση, η αμυντική στάση έχει αποδειχτεί προ πολλού πως οδηγεί σε υποταγή.

Οι εκδηλώσεις για τα 80 χρόνια του Τ.Ε.Ε. που έγιναν πέρυσι και η προβολή και παρουσίαση του έργου του και του ρόλου του όλα αυτά τα χρόνια, με κορυφαίες στιγμές τις δράσεις του Τ.Ε.Ε. επί Νίκου Κιτσίκη, μας θύμισαν άλλες εποχές. Τότε πραγματικά ο ρόλος του Τ.Ε.Ε. ήταν πρωτοποριακός και το έργο του καταξιωνόταν στα μάτια της κοινωνίας και το έκαναν πραγματικό σύμβουλο της πολιτείας.

Μετά από τόσα χρόνια, με τέτοιες εξελίξεις, ποιος είναι ο ρόλος του Τ.Ε.Ε. σήμερα; Έχει καμία ομοιότητα με το χθες ή έγινε και αυτό μέρος του αρχαίου ένδοξου παρελθόντος της χώρας; Και τέλος πάντων, όποιος και αν ήταν τότε ο ρόλος του Τ.Ε.Ε., ποιος πρέπει να είναι σήμερα και ποιοι οι συσχετισμοί που θα τον επιβάλουν;

Είναι σε όλους φανερό πως το δίλημμα που θέτουν οι εξελίξεις για το ρόλο του κλάδου, δεν αφορά μόνο τον κάθε μηχανικό, αφορά πρωτίστως το Τ.Ε.Ε. στο σύνολο το, θα δεχτεί μοιρολατρικά το νέο υποβαθμισμένο ρόλο του μηχανικού; Θα προσπαθεί να διασώσει ό,τι μπορεί; Θα κάνει κάτι για τα μάτια του κόσμου όπως σήμερα ή θα σταθεί πρωτοπόρο και θα οργανώσει την αντίσταση του κλάδου στα μελλούμενα;

Είναι σαφές πως ο εκάστοτε συσχετισμός των πολιτικών απόψεων, όπως αυτές εκφράζονται συνδικαλιστικά στο χώρο μας,

καθορίζει και την πολιτική και τη στάση του. Αυτό καθρεπτίζεται ανάγλυφα στο πως βλέπουν σήμερα οι συνδικαλιστικές παρατάξεις του την επικείμενη τροποποίηση του θεσμικού πλαισίου του, και ταυτόχρονα εξηγεί το γιατί τόσα χρόνια αυτή εξαγγέλλεται αλλά δεν υλοποιείται.

Θα τροποποιήσουμε ριζικά τις διατάξεις των σκοπών και του ρόλου του Τ.Ε.Ε. στην κατεύθυνση ανάδειξης, διεκδίκησης του ρόλου του μηχανικού και στήριξης του στα καθημερινά του προβλήματα ή θα περιοριστούμε στην τροποποίηση μόνο κάποιων εκλογικών διατάξεων του όπως επιθυμούν ορισμένες μεγάλες παρατάξεις;

Η γενικευμένη απογοήτευση των συναδέλφων από την μέχρι σήμερα στάση του Τ.Ε.Ε., τους έχει απομακρύνει απ' αυτό και το απαξιώνει ως θεσμό καθημερινά. Η απογοήτευση και η απελπισία των συναδέλφων δεν τους βοηθούν στο να βλέπουν πάντα καθαρά το πολιτικό υπόβαθρο της δράσης των παρατάξεων σ' αυτό, στο να αντιλαμβάνονται τη διαφορετικότητα τους και στο να επιλέγουν το νέο ρόλο που θα πρέπει να παίξει. Ο κάθε συνάδελφος πρέπει να τοποθετηθεί καθαρά απέναντι στο δίλημμα, θα υποταχθούμε μοιρολατρικά σε όλα όσα άλλοι εξυφαίνουν για τον κλάδο ή θα αντισταθούμε και θα συμπλεύσουμε μ' εκείνους που αντιστέκονται και προβάλλουν ένα άλλο δρόμο πλεύσης; Μόνο έτσι βοηθούμε στο να κατανοηθεί ο ρόλος της κάθε παράταξης στο Τ.Ε.Ε., ο ρόλος του κάθε συνδικαλιστή, ο ρόλος των Προεδρείων και της μάχης για τη συγκρότηση τους. Έτσι θα κατανοηθεί και η ανάγκη ριζικών αλλαγών στο θεσμικό πλαίσιο, αλλαγών που θα προδιαγράψουν νέο ρόλο που καλείται να παίξει το Τ.Ε.Ε., αν φυσικά θέλουμε να επανακτήσει την αίγλη που είχε κάποτε, τη δύναμη να επιβάλει τις απόψεις του.

Όλα όσα αναφέρουμε για το κεντρικό Τ.Ε.Ε. ισχύουν σε σχετική κλίμακα φυσικά και για όλα τα περιφερειακά τμήματα.

Στο Τ.Ε.Ε. σήμερα υπάρχουν από τη μια οι συντηρητικές δυνάμεις του συμβιβασμού και της μοιρολατρίας, υπάρχουν οι δυνάμεις της διαχείρισης που θέλουν να διαφοροποιούνται, είτε γιατί έτσι πιστεύουν οι ψηφοφόροι τους, είτε για το θεαθήναι, υπάρχουν και οι δυνάμεις της αμφισβήτησης, της αντίστασης και της αλλαγής πλεύσης. Το ότι μέχρι σήμερα επικρατούν οι πρώτες, οι συντηρητικές δυνάμεις, με διάφορες συνεργασίες με τις δεύτερες, είναι γιατί πολιτικά και κομματικά υπερισχύουν και στο χώρο το δικό μας. Έτσι το τοπίο όμως παραμένει θολό, οι επιμέρους μάχες γίνονται για αλλότρια, ο αποπροσανατολισμός καλά κρατεί.

Με τα παραπάνω δεδομένα είναι προφανές ότι πιστεύουμε στην ανάγκη σταθερής γραμμής πλεύσης του Τ.Ε.Ε. στην κατεύθυνση της διαρκούς ανάδειξης του αναντικατάστατου ρόλου του μηχανικού, της απαίτησης σεβασμού και αναγνώρισης του ρόλου και του έργου του, της διεκδίκησης λύσεων στα προβλήματα του.

Είναι προφανές ότι προβάλλουμε μια γραμμή σταθερού αγώνα με τον κλάδο σε ετοιμότητα, με τρόπους που εμείς θα καθορίζουμε κάθε φορά και με μορφές ποικίλες αλλά κλιμακούμενες.

Η σημερινή κινητοποίηση του Τ.Ε.Ε. έπεσε ως κεραυνός εν αιθρία. Ενώ τον τελευταίο καιρό ακολουθούσε μια γραμμή

τροποποιήσεων των κάθε είδους νομοσχεδίων που έφερνε η Κυβέρνηση, με αποτέλεσμα οι συνάδελφοι να εισπράττουν μία αποδοχή εκ μέρους του της κυβερνητικής πολιτικής, ξαφνικά καλεί τους συναδέλφους στη σημερινή αποχή. Από αιτήματα δόξα το Θεό πάμπολλα, το μόνο εύκολο να τα καταγράψεις, γι' αυτό και δεν θα αναφερθώ σε κανένα, είναι εξάλλου σε όλους μας τόσο γνωστά που δεν έχει σήμερα αξία να τα μοιρολατήσουμε.

Αλλά που ήταν το Τ.Ε.Ε. όταν οι επιμέρους κλάδοι των μηχανικών, εργολήπτες, μελετητές, υπάλληλοι και άλλοι βροντοφώναζαν για το απαράδεκτο των νομοσχεδίων, για τον ευτελισμό του ρόλου και του έργου μας και ζητούσαν από το Τ.Ε.Ε. να μπει μπροστά και να απαιτήσει αλλαγή κυβερνητικής πολιτικής; Χαρακτηριστικότερο όλων μέχρι σήμερα είναι η στάση της διοίκησης του Τ.Ε.Ε. στο κεφαλαίωδες για όλους τους μηχανικούς θέμα των ασφαλιστικών δικαιωμάτων τους και την απαράδεκτη μέχρι σήμερα στάση τόσο του Τ.Ε.Ε. όσο και του ΤΣΜΕΔΕ. Και όταν ο κόμπος έφτασε στο χτένι, όταν όλα τα περιφερειακά τμήματα και η «Α» του Τ.Ε.Ε. πήραν ιστορικές αποφάσεις για την αναδιάρθρωση των κλάδων του ΤΣΜΕΔΕ, με αλλαγή σύνθεσης και πολιτικής των εκπροσώπων τους στο νέο Δ.Σ. του ταμείου, όταν απαιτήθηκε διεκδικητικό πλαίσιο απέναντι στην Κυβέρνηση, τότε η πλειοψηφία της Διοικούσας του Τ.Ε.Ε. αγνόησε τις αποφάσεις και τη βούληση των συναδέλφων και ακολούθησε την πάγια πολιτική της, δηλαδή μία από τα ίδια. Αντιθέτως, αν είχαν αλλάξει ρότα, και μιλώ για την πλειοψηφία της Διοικούσας Επιτροπής, με οπλοστάσιο τις αποφάσεις του ανώτατου οργάνου του Τ.Ε.Ε. και τη βούληση και αγωνιστική διάθεση όλου του κλάδου, άλλου είδους κινητοποίηση θα είχαμε σήμερα.

Δεν φταίει όμως η εκάστοτε πλειοψηφία της Διοικούσας Επιτροπής του Τ.Ε.Ε., ευθύνες για τη σημερινή κατάσταση αναλογούν και σε όλους μας, μικρότερες ή μεγαλύτερες, γιατί θιασώτες της μέχρι σήμερα πολιτικής του Τ.Ε.Ε. που καθορίζουν οι κυρίαρχες παρατάξεις του υπάρχουν και περιφερειακά, και κλαδικά στους συλλόγους, σ' εμάς τους ίδιους ως άτομα.

Ήταν μέχρι σήμερα η διαφοροποίηση μας από την κυρίαρχη πολιτική αυτή που έπρεπε;

Δώσαμε την απάντηση που έπρεπε όταν μας αγνοούν;

Ακολουθήσαμε όσο μπορούσαμε άλλη γραμμή πλεύσης στους συλλόγους μας και στα τμήματά μας;

Πως αντιμετωπίσαμε μέχρι σήμερα την υποβάθμιση του ρόλου και την καταπάτηση του έργου μας τοπικά, από τους πολιτικούς εκπροσώπους, σε θέματα που προφανώς δεν μπορούμε να πούμε ότι ευθύνεται το κέντρο;

Η μοιρολατρία και το καθεστώς των εκπτώσεων, αρχών και αξιών, επιστήμης και ποιότητας, για τα οποία έχουμε ξαναμιλήσει άλλωστε, δεν επικρατούν και περιφερειακά;

Υπερασπιστήκαμε όσο μπορούσαμε και έπρεπε τον αναντικατάστατο ρόλο μας, αποκρούσαμε αντίστοιχα κάθε απόπειρα υποβάθμισης του, διεκδικήσαμε το αυτονόητο, δηλαδή σεβασμό και αναγνώριση;

Αλλά και για τα τοπικά αιτήματα μας, τι είδους διεκδικήσεις έχουμε κάνει; Τι αποτελέσματα είχαμε για να τα προβάλλουμε σχετικά και να απαιτήσουμε και από το Τ.Ε.Ε. τέτοια διεκδικητική γραμμή πλεύσης;

Η σημερινή μικρή αποχή και των κλαδικών συλλόγων μας τοπικά από την κινητοποίηση τη σημερινή, κατά τη γνώμη μας αντανakλά και το επίπεδο συνεργασίας και σχέσεων του τμήματος μας με τους συλλόγους.

Η σημερινή μέρα, για να κλείσω συνάδελφοι, συγνώμη που σας κούρασα, ημέρα προβληματισμού για το Τ.Ε.Ε., ας σταθεί τουλάχιστον η αφορμή για μια ειλικρινή εκτίμηση της πορείας μας, και για πραγματικό επαναπροσδιορισμό της στάσης μας απέναντι στις εξελίξεις.

Τώρα μόλις αρχίσαμε να εισπράτουμε ως κλάδος το αποτέλεσμα της παγκοσμιοποίησης, της αχαλίνωτης αγοράς, της έντασης των αντιθέσεων και του τεράστιου ανοίγματος της ψαλίδας, μεταξύ των ελαχίστων και όλων των υπολοίπων. Τα φαινόμενα της εντεινόμενης ανεργίας και υποαπασχόλησης, του παραγκωνισμού και της υποκατάστασης και διάλυσης της μεγάλης πλειονότητας των επιχειρήσεων και του παραγωγικού μας ιστού, τα φαινόμενα του ευτελισμού των αμοιβών, των εξοντωτικών ποινών κ.λ.π., θα εντείνονται και τελειωμό δεν θα έχουν.

Αυτό το σίγουρο αύριο ας μας οδηγήσει στο να αναθεωρήσουμε κάθε στάση αποδοχής, ανοχής ή αδιαφορίας, κάθε στάση ατομικισμού και βολέματος. Ας μας οδηγήσει στους γνωστούς από παλιά δρόμους της υπεράσπισης αρχών και αξιών διαχρονικών, της συλλογικότητας και της συναδελφικότητας, της επιστήμης και της λογικής σε τελευταία ανάλυση.

Ας βάλουμε το δημόσιο συμφέρον μπροστά από το ιδιωτικό κέρδος, ας βάλουμε το κοινωνικό όφελος μπροστά από τα αδυσώπητα μεγάλα συμφέροντα, ας υπερασπιστούμε τη συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων και όχι τους λιγοστούς ευνοούμενους κάθε κατάστασης, ας ακολουθήσουμε τη φωνή της συνείδησης και όχι τις σειρήνες ευκαιρίας.

Πιστεύουμε ακράδαντα στο δίκαιο των αιτημάτων μας, πιστεύαμε και πιστεύουμε στις αστείρευτες δυνάμεις του κλάδου μας, ας τις ενεργοποιήσουμε και τότε μόνο ίσως τα πράγματα να αλλάξουν, αλλιώς δεν θα μας φταίνε οι άλλοι, αλλά εμείς οι ίδιοι.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ευχαριστούμε το συνάδελφο Τρουλλινό. Θα πάρω το λόγο τώρα όχι ως Πρόεδρος, ως μέλος. Κάποιος ενδιάμεσα μήπως θέλει να τοποθετηθεί; Και από τους προσκεκλημένους εννοείται. Συνάδελφε Μπριλάκη μήπως θέλεις εσύ να τοποθετηθείς; Όποιος θέλει έχουμε πει ότι..., τουλάχιστον είσαι ο μόνος Πρόεδρος ο οποίος ανταποκρίθηκε.

Ο τίτλος μεγάλος και βαρύγδουπος και οι έννοιες που περιλαμβάνονται σ' αυτόν εξόχως ενδιαφέρουσες και με μοναδική δυνατότητα προσέγγισης την πολιτική μεθοδολογία.

Πριν προχωρήσουμε σε μία επιφανειακή, γιατί αυτό μόνο μπορούμε να κάνουμε σε αυτή την αίθουσα, ανάλυση της

κατάστασης και πριν προσπαθήσουμε να εντάξουμε το μηχανικό στο αναπτυξιακό σύστημα της χώρας, θα πρέπει να ερευνήσουμε και να κάνουμε βαθιές τομές κατά την άποψη μου στον τρόπο με τον οποίο εντάσσονται οι μηχανικοί στον επαγγελματικό στίβο. Δεν αναφέρομαι στο επιστημονικό δυναμικό, ένας έκαστος από μας έχει την προσωπική του παιδεία αντίστοιχη με το πανεπιστήμιο που τελείωσε και με το είδος των σπουδών που έχει κάνει.

Η ένταξη στον επαγγελματικό στίβο είναι η άδεια ασκήσεως επαγγέλματος που χορηγείται από το Τ.Ε.Ε., ύστερα από προφορικές εξετάσεις σύμφωνα με το Ν.1225/1981 και την Διυπουργική Απόφαση ΕΔ5/4/339/14.09.1984. Μια πρώτη συζήτηση έπ' αυτού του θέματος έγινε με τον Πρόεδρο Γιάννη Αλαβάνο, τον Πρόεδρο της «Α» Δημοσθένη Αγορή και άλλα μέλη της Διοικούσας Επιτροπής του Τ.Ε.Ε. σε μια συνεδρίαση της «Α» του τμήματος μας σ' αυτή την αίθουσα, τότε προσδιορίσαμε ότι υπάρχει πρόβλημα.

Στη συνέχεια πληροφορήθηκα ότι στις 25.04.2005 έγινε η συνάντηση εργασίας του Προέδρου του Τ.Ε.Ε. και μελών της διοίκησης με τα μέλη των εξεταστικών επιτροπών, με σκοπό την ανταλλαγή απόψεων σχετικά με τη βελτίωση του θεσμού. Πιστεύω ότι και το τμήμα μας οφείλει να πάρει θέση και θεωρώ σκόπιμο να το συζητήσουμε σε προσεχή συνεδρίαση της «Α», δηλαδή το θέμα, πως χορηγούνται αυτές οι άδειες ασκήσεως επαγγέλματος.

Ο όρος ανάπτυξη έχει πολλές ερμηνείες και περιλαμβάνει πολλές παραμέτρους, ανάλογα με τη μορφή που θέλουμε να δώσουμε. Εμάς μας ενδιαφέρει στα πλαίσια της οικονομίας, όπου ανάπτυξη ονομάζεται όχι μόνο η αύξηση των απολύτων μεγεθών των αγαθών που παράγονται και καταναλώνονται, αλλά και η διαρθρωτική μεταβολή της οικονομίας. Δηλαδή η μεταβολή των ποσοστών με τα οποία συμμετέχουν στην παραγωγή του εθνικού προϊόντος οι διάφοροι κλάδοι της οικονομίας, πρωτογενής, δευτερογενής, τριτογενής.

Η απλή αύξηση των απολύτων αριθμών της παραγωγής χωρίς την παράλληλη μεταβολή της δομής της οικονομίας, δεν αποτελεί ανάπτυξη. Ανάπτυξη είναι η ιστορική παρατηρούμενη διαδικασία μετάβασης των κοινωνιών από μία φάση ωριμότητας σε μία άλλη ανώτερη. Καθορίζεται δε από την κατάσταση τεχνολογικής και οικονομικής ωριμότητας που μπορούν να φτάσουν οι κοινωνίες.

Το Τ.Ε.Ε. με θάρρος και βαθιές τομές στην επιστημονική του διαστρωμάτωση, θα πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλίες για να τεθούν σε κίνηση οι διαδικασίες που θα οδηγήσουν στην κατάκτηση τεχνολογικής και οικονομικής ωριμότητας, αντίστοιχης μ' εκείνη που χαρακτηρίζει τις κοινωνίες που θεωρούνται ανεπτυγμένες.

Η λέξη οικονομία ετυμολογικά προέρχεται από το ρήμα οικονομέω – οικονομώ που σημαίνει στα αρχαία ελληνικά διευθύνω – κυβερνώ. Στις προϋποθέσεις της οικονομικής ανάπτυξης υπάγονται μεταξύ άλλων, οι επενδύσεις σε νέες τεχνολογίες, ορθολογικοποίηση της οικονομικής δραστηριότητας, ενεργός κρατικός ρόλος, αναπτυξιακή νοοτροπία, έλλειψη αναχρονιστικών ή αναπτυξιακών κοινωνικών δομών, προγραμματισμός – οργάνωση, μακρόπνοος σχεδιασμός κ.λ.π. Οι δε συνέπειες της οικονομικής ανάπτυξης είναι μεταξύ άλλων, η εξασφάλιση ικανοποιητικού

βιοτικού επιπέδου, πάταξη ανεργίας, ατομική, οικογενειακή και κοινωνική πρόοδος, κοινωνική και πολιτική σταθερότητα, άμβλυση κοινοτικών ανισοτήτων, ανάπτυξη της εμπιστοσύνης των πολιτών προς το κράτος, ανάπτυξη παιδείας, έρευνας, πολιτισμού και πολλές άλλες.

Η ουσιαστική οικονομική ανάπτυξη έχει τόσο συγκεκριμένο περιεχόμενο, ώστε να μπορεί να προσδιοριστεί ή και να μετρηθεί με αριθμούς. Οποιοσδήποτε όμως προσδιορισμός και οποιαδήποτε ακρίβεια δεν είναι σε θέση να μας δώσει την εικόνα του ιδανικού αυτού, γιατί μετά από κάθε ανάπτυξη δημιουργείται πάντοτε η προοπτική για μια νέα ανάπτυξη. Γι' αυτό άλλωστε και τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό της ανάπτυξης ενός λαού είναι πάντοτε ρευστά και ποτέ σταθερά.

Εκείνο όμως που έχει μεγαλύτερη σπουδαιότητα δεν είναι τόσο η ρευστότητα που παρουσιάζει η οικονομική ανάπτυξη, όσο η ιδιάζουσα σχέση που έχει με την προσωπική και κοινωνική ζωή του ανθρώπου. Το Τ.Ε.Ε. σύμφωνα με τους σκοπούς του, άρθρο 4 του Ν.1486/1984, είναι ο σύμβουλος της εκτελεστικής εξουσίας του κράτους και οφείλει να παίξει κυρίαρχο ρόλο στις προϋποθέσεις της οικονομικής ανάπτυξης που προανέφερα και να δώσει ιδιαίτερη βαρύτητα στις ανειλημμένες υποχρεώσεις προς τα μέλη του, σύμφωνα με την παράγραφο 3. Δυστυχώς όμως δεν μπόρεσε να το εφαρμόσει, διότι οι διοικήσεις είναι άμεσα εξαρτημένες από παρατάξεις, οι περισσότερες από τις οποίες με τη σειρά τους είναι εξαρτημένες από τα κόμματα, με συνέπεια πολλές φορές να ισχύουν οι άνωθεν προερχόμενες υποδείξεις. Είναι ένα γεγονός που συνήθως συμβαίνει και σε πολλά άλλα τμήματα της ελληνικής κοινωνίας, γι' αυτό υπάρχουν συμβιβασμοί οι οποίοι είναι και επακόλουθο των εκλογικών διαδικασιών.

Απευθύνω ερωτήματα στη διοίκηση του Τ.Ε.Ε.

Η ανάπτυξη της τεχνολογίας είναι ραγδαία, μην ξεχνάμε ότι είμαστε μηχανικοί, λέξη η οποία ετυμολογικά προέρχεται από τη μηχανή, η οποία αντίστοιχα προέρχεται από την αρχαία λέξη μύχος που σημαίνει μέσο – τρόπος. Επειδή ασχολούμαστε με την εφαρμογή της επιστήμης μέσω της οποίας υλοποιείται η θεωρία, συνεχώς δημιουργούνται νέες ειδικότητες. Οι πρώτοι που κωφεύουνε σ' αυτή την εξέλιξη είμαστε εμείς. Το θεσμικό πλαίσιο προβλέπει εννέα βασικές ιδιότητες, άρθρο 2§5, μέχρι σήμερα έχουν γίνει πολλές τροποποιήσεις του θεσμικού πλαισίου εν σχέση με τις εκλογικές διαδικασίες. Ερωτώ, δεν ήταν εφικτό να γίνουν τροποποιήσεις και σ' αυτό το σημείο ούτως ώστε να μπορούμε να παρακολουθούμε τις επιστημονικές εξελίξεις; Στο δεύτερο εδάφιο της εν λόγω παραγράφου, με σύμφωνη γνώμη της «Α» του Τ.Ε.Ε., μετά από πρόταση του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, εκδίδεται Προεδρικό Διάταγμα με το οποίο μπορεί να καθορίζονται οι ειδικότητες αυτές.

Ένα άλλο εύλογο ερώτημα που τίθεται είναι, μήπως ο ρόλος των ειδικοτήτων μας είναι απαραίτητος μόνο για το είδος και το πλήθος των μελών που απαρτίζουν τη δύναμη της «Α»;

Η πολιτεία έχει την τάση να δημιουργεί πανεπιστημιακές σχολές με νέες ειδικότητες, στη συνέχεια με Π.Δ. ή με νόμους καθορίζεται το πλαίσιο απασχόλησης των εν λόγω ειδικοτήτων, το

οποίο τις περισσότερες φορές είναι ανεδαφικό, παράδειγμα οι μηχανικοί παραγωγής και διοίκησης. Συνήθως ερχόμαστε μετά τις αποφάσεις και προσπαθούμε να τις ανατρέψουμε, έχουμε φτάσει στο σημείο να θεωρούμε προϋπόθεση οικονομικής ανάπτυξης τον κρατικό ρόλο και όχι τον ενεργό κρατικό ρόλο, ελλείψει δραστηκών παρεμβάσεων.

Στην παιδεία τι ρόλο έχουμε παίξει; Ξεχάσαμε τη δήλωση του τέως Προέδρου κ. Κωνσταντίνου Λιάσκα κατά τη διάρκεια των συζητήσεων για τη νομική και όχι ουσιαστική αναβάθμιση των ΤΕΙ, ότι το Τ.Ε.Ε. δεν θέλει εύκολη παιδεία. Μήπως με τον απλοϊκό τελικώς τρόπο που γίνονται οι εξετάσεις για τη χορήγηση αδειών ασκήσεως επαγγέλματος όπως προανέφερα απαξιώνει ακόμα περισσότερο την παιδεία του έθνους; Μήπως κλείνει τα μάτια στον τρόπο που ορισμένοι αναρμόδιοι διευθύνουν κάποια πανεπιστημιακά ιδρύματα;

Όσον αφορά στην εμπιστοσύνη των πολιτών προς το κράτος βρισκόμαστε σε εμβρυακό επίπεδο, το καταδεικνύουν οι σφυγμομετρήσεις της κοινωνίας. Πως αντιδρούμε στην αξιοκρατία που έχει επιβληθεί εδώ και δεκαετίες της κρίσης των κρατικών λειτουργιών; Πως αντιδρούμε όταν σε οργανισμούς οι οποίοι πρέπει να διοικούνται κατ' εξοχήν από τεχνικούς ανωτάτης βαθμίδας, διοικούνται από άλλες ειδικότητες;

Στις περιπτώσεις που στελεχώνονται από μέλη του Τ.Ε.Ε., με τι κριτήρια γίνονται αυτές οι τοποθετήσεις; Και διερωτώμαι αν είμαστε σύμφωνοι ως επιστήμονες.

Ποιους όμως και πως μπορούμε να κρίνουμε, όταν εφαρμόζουμε την ίδια πολιτική, ώρα ΤΣΜΕΔΕ;

Πως έχουμε αποδεχτεί τη διαφοροποίηση των αμοιβών των υπηρετούντων μηχανικών στις ΕΥΔΕ έναντι των δημοσίων υπαλλήλων, γιατί αυτή η διάκριση; Αυτό είναι ένα ερώτημα που απευθύνω και στην ΕΜΔΥΔΑΣ, πως το έχει αποδεχτεί αυτό το θέμα;

Η κρατική μηχανή έχει γεμίσει από συμβούλους οι οποίοι ή είναι άσχετοι με το αντικείμενο ή προέρχονται από συνταξιούχους δημοσίους υπαλλήλους με μισθούς αρκετά παχυλούς, με ποια λογική δεν παραμένουν εν ενεργεία υπάλληλοι για να χρησιμοποιούνται σ' αυτές τις θέσεις;

Στους κόλπους του Τ.Ε.Ε. είναι εντεταγμένοι και αρκετοί εργολήπτες, οι περισσότεροι από τους οποίους διανύουν μια ιδιαίτερα δύσκολη περίοδο. Ο πρωτοφανής σε σκληρότητα νόμος του 2004 που διέπει τα δημόσια έργα, με τις απίστευτα πρόχειρες αναλύσεις τιμών, (οι οποίες δεν είναι αναλύσεις αλλά καθορισμός τιμών), η μείωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια σε χρεοκοπία πολλές επιχειρήσεις, με συνέπεια την αύξηση της ανεργίας στους κόλπους των μηχανικών. Στον αγώνα που έδωσαν οι εργοληπτικές οργανώσεις, το Τ.Ε.Ε. κατά την άποψη μου απλώς ακολουθούσε. Εάν λάβουμε δε υπόψη και την πρόσθετη συνδρομή των εργοληπτικών επιχειρήσεων στο Τ.Ε.Ε., θα έπρεπε και οι υποχρεώσεις του να είναι ανάλογες. Μην ξεχνάτε όσοι δεν το ξέρετε ότι, όλες οι εργοληπτικές επιχειρήσεις είτε ατομικές – είτε όχι, πληρώνουμε σχεδόν τα διπλά από όλους

τους άλλους μηχανικούς. Δεν κατάλαβα ποτέ γιατί τα πληρώνουμε αυτά τα χρήματα.

Η επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό προϋποθέτει ένα τεράστιο τεχνοοικονομικό σύστημα. Το κράτος οφείλει, πάντα με προτεραιότητα τα κοινωνικά κριτήρια, να λειτουργεί με την οργάνωση που έχουν οι επιχειρήσεις και γενικά οι κάθε είδους οργανισμοί οι οποίοι στελεχώνονται και διοικούνται από ανθρώπους. Τη μεγάλη διαφορά την κάνουν οι άνθρωποι είτε αυτοί διοικούν, είτε απλά εκτελούν. Η διοίκηση είναι ένα έργο δύσκολο, πολύπτυχο και απαιτεί γνώσεις και τέχνη, υπάρχει ολόκληρη επιστήμη πίσω απ' αυτές τις δεξιότητες. Η διοίκηση των ανθρωπίνων πόρων, η οποία ως επιστημονική εφαρμογή σε όλες τις φάσεις της ελληνικής πραγματικότητας, βρίσκεται σε νηπιακό επίπεδο.

Ευχαριστώ.

Άλλος συνάδελφος θέλει να τοποθετηθεί; Δεν υπάρχουν προβληματισμοί; Άρα πράγματι όπως είπε και ο Θεόφιλος Τρουλλινός ή έχουμε αιφνιδιαστεί, ή όπως είπε και ο συνάδελφος Κολυβάκης...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Αυτό το είπε ο συνάδελφος Φορτσάκης ότι κανείς δεν περιμένει τίποτα πλέον από το Τεχνικό Επιμελητήριο, το οποίο συνάδελφοι εδώ θα ήθελα να πω ότι το Τεχνικό Επιμελητήριο δεν είναι ένας άυλος οργανισμός, το Τεχνικό Επιμελητήριο αποτελείται από εμάς. Αυτό σημαίνει ότι ή εμείς δεν κάνουμε στους συναδέλφους ή οι πάνω από μας δεν κάνουνε, άρα ορισμένοι συνάδελφε Τρουλλινέ θα πρέπει ή να αναθεωρήσουμε τη στάση μας, ή να φύγουμε.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Έλα πάνω να τοποθετηθείς, δεν τίθεται θέμα. Γιατί έχουμε πει, συνάδελφε Λουλάκη έχουμε πει ότι, μεταξύ των άλλων θα στείλουμε και τα πρακτικά στον Πρόεδρο να τα διαβάσει, αν το κρίνει σκόπιμο δηλαδή, και να προβληματιστούν να δούνε τι προβληματισμούς έχουμε.

Εγώ όπως είδατε δεν αναφέρθηκα στην αξιοποίηση του επιστήμονα, εμένα με ενδιαφέρει το Τ.Ε.Ε., δηλαδή το να ζητήσουμε κάτι, τι να ζητήσουμε; Ποιος φταίει εμείς ή οι άλλοι;

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Μπορώ να μιλήσω εγώ;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Κασαπάκης.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Όσον αφορά το θέμα των πτυχίων εξωτερικού, θεωρώ ότι πρέπει να γίνει και να ληφθούν υπόψη σοβαρά πράγματα, διότι επειδή ο άλλος σπουδάζει και έχουμε πρόβλημα άρον – άρον, υποτίθεται σπουδάζει, διότι και εγώ εκ του εξωτερικού προέρχομαι, τελευταία όμως έχει εκφυλιστεί πολύ το θέμα και θεωρώ ότι πρέπει να ξεκαθαρίσουμε από την αρχή εκ προοιμίου ότι, κοίταξε, αυτές οι

σχολές, τελειώσεις – δεν τελειώσεις, αποκλείεται να πάρεις πτυχίο αν δεν περάσεις και αυτά τα μαθήματα, όπως ας πούμε στην ιατρική σχολή, οι γιατροί οι οποίοι έρχονται εκ του εξωτερικού αναγκάζονται και περνάνε σχεδόν διπλάσια μαθήματα απ' ό,τι περνούσαν πρώτα. Θεωρώ λοιπόν ότι, το Επιμελητήριο δεν μπορεί να αγιάζει όλους εις το βωμό του ότι, μα τι να γίνει τώρα αφού έφτασε σ' αυτό το σημείο που έφτασε; Είναι ένα κομβικό σημείο.

Όσον αφορά το άλλο θέμα το οποίο λέμε, για το τι και πως, θεωρώ ότι τα πράγματα ξεκινούν από τις παρατάξεις. Δηλαδή, άρον – άρον όλες οι παρατάξεις θέλουν να γεμίσουν τα ψηφοδέλτια για να μη φανεί ότι μια μεγάλη παράταξη δεν έχει τη δυνατότητα να παρουσιάσει ονόματα. Με αποτέλεσμα συνάδελφοι εκβιάζονται να επανδρώσουν, ας μου επιτραπεί αυτή η έκφραση...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Να στελεχώσουν.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: ...να στελεχώσουν, γιατί δεν μπορεί μια μεγάλη παράταξη να παρουσιάσει, χωρίς αυτά τα οποία προβλέπει ο νόμος τα ονόματα, με αποτέλεσμα να βάλουμε συναδέλφους, οι οποίοι συνάδελφοι όταν έρχονται στανικός τους μπαίνουν και κάποια στιγμή για τον άλφα ή βήτα λόγο εκλέγονται. Αυτοί οι συνάδελφοι λοιπόν οι οποίοι με το ζόρι έρχονται, στελεχώνουν τις διάφορες παρατάξεις, για να μην πω βαρύτερα, μου αρκεί αυτή η λέξη στελεχώνουν και καταλαβαίνει ο καθένας τι θέλω να πω, με αποτέλεσμα να αρχίσουμε εκ προοιμίου αφού με το ζόρι με βάζεις να κάνω κάτι, και ο νέος ο οποίος μετά ξέρει ότι θα πάω να κάνω τον υποψήφιο, αποκλείεται να βγω διότι ήδη υπάρχουν αυτοί οι καρεκλοκένταυροι οι οποίοι θα ξαναβγούνε, σου λέει γιατί να πάω; Ξεκινάνε από κει, αρνητικό. Μετά ερχόμαστε εδώ, εκλεγόμαστε, δεχόμαστε τα συγχαρητήρια των συναδέλφων μπράβο, συνεντεύξεις προφίλ, αμφάζ, βιογραφικά σημειώματα, δεν παρουσιαζόμαστε εδώ, με αποτέλεσμα να αρχίζουμε και από μόνοι μας να αισθανόμαστε ότι δεν κάνουμε τίποτα.

Όταν λοιπόν ένας καταναγκαστικά κάνει κάτι, φυσικό είναι να μην προσφέρει, το βλέπουμε και σε ορισμένα σημεία όπως πέρυσι ας πούμε ένα απλό..., θα το δούμε και φέτος στη διοργάνωση του χορού, πέρυσι είχε μια πρωτοφανή επιτυχία διότι όλοι λίγο – πολύ τρέξαμε. Και αν ξαναγίνει πάλι φέτος αυτό το τρέξιμο το συλλογικό θα έχουμε μια επιτυχία, την οποία πολλοί συνάδελφοι πέρυσι εκ των υστέρων είπαν μπράβο, πολύ καλά το κάνατε, να το ξαναεπαναλάβουμε. Τι θέλω να πω; Ότι θέλει μια προσπάθεια από νέο αίμα, και θεωρώ ότι οι παρατάξεις οι οποίες, να μη βάζουν με το ζόρι, άρον – άρον δεν θα θεωρηθεί μια παράταξη η οποία υποτίθεται ότι είναι μεγάλη ή ανήκει σε ένα τέλος πάντων κομματικό χώρο υποχρεωτικώς..., εγώ βλέπετε ανήκω σε μια μικρή, δεν το κρύβω, αλλά δεν θεωρώ ότι επειδή ανήκω σε μια μικρή θα σταματήσω να κάνω αυτά που κάνω, τα κάνω γιατί τα αισθάνομαι.

Πολλοί συνάδελφοι λοιπόν..., αν πάρουμε και τις παρουσίες, θα δείτε οι παρουσίες στην «Α»..., πιο πολλές είναι οι απουσίες παρά οι παρουσίες.

Θεωρώ λοιπόν ότι από 'κει ξεκινάει και είναι η μεγάλη ρίζα του κακού, όταν με το ζόρι τον βάζεις τον άλλο να κάνει τον υποψήφιο και κάποια στιγμή εκλέγεται, ε! αφού με έβαλες με το ζόρι γιατί να προσφέρω; Ο νέος αυτομάτως αποκαρδιώνεται, σου λέει αφού θα πάω και θα βρω τον Κασαπάκη, τον Κασαπάκη, γιατί να ξανά..., να μιλήσω για το όνομα μου για να μη μιλήσω για κάποιον άλλο, γιατί να πάω; Συνάδελφοι οι οποίοι ακόμα δεν έχουνε βοηθηθεί από τις ίδιες τις παρατάξεις τους να μιλήσουνε, να ξεφοβηθούνε, δεν είναι μικρό πράγμα να πάρεις το μικρόφωνο να μιλήσεις, συμφωνώ μαζί τους, αλλά αν αυτοί οι ίδιοι οι οποίοι με το ζόρι, με ειρηνικό ή μη τρόπο τους βάζουν να κάνουν τους υποψήφιους, ας τους δώσουν και τη δυνατότητα να μιλήσουν, το μέλλον ανήκει σ' αυτούς, όχι σ' εμάς.

Λοιπόν, να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλο μας και να λέμε ότι το Επιμελητήριο και το Επιμελητήριο, το Επιμελητήριο είμαστε έμβια όντα. Όποιος δεν θέλει λοιπόν ας πάει σπίτι του ή ας αφήσει τους άλλους που θέλουνε. Ευχαριστώ.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Εγώ θα είμαι διότι το Επιμελητήριο είναι κομμάτι της ζωής μου, όσο με αφορά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Να πω κάτι, Βαϊλάκη περίμενε ένα λεπτό. Συνάδελφοι, αυτό που είπε ο συνάδελφος για το πώς εντάσσονται οι διάφοροι, εμένα το μεγαλύτερο μου πρόβλημα, συνειδησιακό δηλαδή, είναι πως εντάσσεται..., αυτό που είπα στην πρώτη παράγραφο, πως ο μηχανικός εντάσσεται στις δυνάμεις του Τ.Ε.Ε., επαγγελματικά.

Ζήτησα από την Αθήνα, και μάλιστα αρχικά μου είχαν αρνηθεί, στην Αρετή έχω δώσει τα πρακτικά της συνάντησης που έκανε ο Πρόεδρος Αλαβάνος με τις εξεταστικές επιτροπές, όσον αφορά το θέμα αυτό που έγινε τη Δευτέρα 25.04.2005, είναι 100 σελίδες τα πρακτικά, όποιος ενδιαφέρεται, επειδή έχω την πρόθεση να το φέρω θέμα, όπως σας είπα και προηγουμένως σε μια ιδιαίτερη συζήτηση, όποιος ενδιαφέρεται καλό είναι να το πάρει να δει και τις διάφορες απόψεις, πραγματικά υπάρχει ένας προβληματισμός παντού. Το σύστημα εγώ θεωρώ ότι απέτυχε, δεν μπορείς να πηγαίνεις να δίνεις εξετάσεις πάνω στη διπλωματική σου άσκηση. Εμείς οι παλαιότεροι που δίναμε οκτάωρα, πηγαίναμε στο Πολυτεχνείο, κατ' αρχάς δεν ξέραμε το μάθημα που θα δώσουμε, ήταν ομάδες και δεν ξέραμε αν θα δώσουμε σιδηρές κατασκευές, ή μπετόν, την ώρα που παρουσιαζότανε οι βοηθοί και ο καθηγητής αντιλαμβανόμαστε το μάθημα που θα δίνουμε.

Αυτή τη στιγμή εξετάζονται στη διπλωματική τους άσκηση και πολλές φορές έχουμε και τη γνώση συνάδελφοι ότι ούτε αυτή γνωρίζουνε. Ένας από τους εξεταστές είναι και ο συνάδελφος ο Γιώργος ο Ζερβάκης, ο οποίος είναι από δω.

Διαφωνώ ριζικά ο εξεταστής να μπορεί να είναι ο καθένας αρκεί να έχει δεκαετή πείρα, αυτό λέει ο νόμος, ο καθένας δηλαδή. Και στη συνέχεια υπάρχει και ένα απίστευτο στοιχείο ότι, είναι τριμελής η επιτροπή και βγαίνει κατά μέσο όρο η απόφαση αν

εντάσσεται ή δεν εντάσσεται, όχι κατά μέσο όρο η βαθμολογία, η πλειοψηφία αποφασίζει αν πάρεις την άδεια ασκήσεως επαγγέλματος ή όχι.

Ένα άλλο λεπτό σημείο είναι αυτό που είπε ο συνάδελφος Κασαπάκης. Έχουμε θέσει ένα ερώτημα για μια συνάδελφο η οποία είναι Πολιτικός Μηχανικός, χωρίς δικαίωμα όμως μελετών στο αντισεισμικό, έτσι δεν είναι συνάδελφε Κολουβάκη; Ήταν κάτι το οποίο δεν το είχαμε ξανακούσει, δηλαδή πως είναι δυνατόν ο Πολιτικός Μηχανικός να είναι..., δεν το καταλαβαίνω, δηλαδή θα πρέπει να μπούνε όροι, από την αρχή όπως είπε ο Κασαπάκης κύριε μου θα πας στην Αγγλία, στα ανώτατα ΤΕΙ που έχεις πάει; Μα δεν μπορείς να ενταχθείς στους κόλπους του Τεχνικού Επιμελητηρίου, δεν είσαι μηχανικός, δεν ξέρω τι είσαι.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Οτιδήποτε άλλο εκτός από μηχανικός.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Δεν ξέρω τι είσαι, δεν είσαι μηχανικός, να πας να δώσεις εξετάσεις, όπως τους ορίζουν και τους λένε, κύριοι θα πάτε να δώσετε εξετάσεις, αυτά τα μαθήματα σας λείπουν για να φτάσετε το επίπεδο του Πολιτικού Μηχανικού παράδειγμα ή του αρχιτέκτονα ή του οποιουδήποτε, αυτό δεν γίνεται;

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Όταν φτάνει ο άλλος και δεν ξέρει τι σημαίνει τροπή και τάση και κάνει τον πολιτικό, λέει τι είναι αυτά; Τον εξετάζουν, και υπάρχουν τέτοιες καταγγελίες, τον κόβουνε δηλαδή τη μια φορά, τον κόβουνε την άλλη, την τρίτη πάει και η μάνα του εκεί πέρα και κλαίγεται τον κάνουμε και αυτόν μηχανικό. Ε, μα έλεος πια βρε παιδιά.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Και όμως, και όμως συνάδελφε είναι, είναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Βάννα, έχει ζητήσει ο Βαϊλάκης και μετά θα μιλήσεις. Ο συνάδελφος Βαϊλάκης.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Να κάτσω λίγο εδώ γιατί...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Να κάτσεις.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Λοιπόν, εγώ συνάδελφοι δεν έχω ετοιμάσει τίποτα, έτσι από μνήμης θα μιλήσω και όπως άκουσα τις τοποθετήσεις του Θεόφιλου που ήταν μια πολύ ωραία τοποθέτηση, αλλά προς αριστερά. Άκουσα την τοποθέτηση του ψηλού που ήτανε μια τοποθέτηση του Τ.Ε.Ε....

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Του Τ.Ε.Ε. που είχε αποκλειστικό σκοπό το Τ.Ε.Ε..

Εγώ δεν θα πω τίποτα ιδιαίτερο, γιατί δεν έχω ετοιμάσει πολλά πράγματα. Απλώς αυτό που ήθελα να πω είναι ότι, το Τ.Ε.Ε., ακούω από τότε που ήρθα στο Ηράκλειο να αρχίσω να δουλεύω το

'76, ότι είναι υποβαθμισμένο. Και παλιά, και παλιά, αυτό το παλιά τελικά εγώ δεν το θυμάμαι ποτέ, δεν είναι υποβαθμισμένο το Τ.Ε.Ε., απλώς είναι σύμβουλος. Δεν έχει εξουσία, σαν σύμβουλος κάνει ό,τι μπορεί, ανάλογα βέβαια με τις παρατάξεις, με τις διαθέσεις του και με τις συγκεκριμένες χρονικές περιόδους.

Το επάγγελμα του μηχανικού, αυτό ίσως που έχουμε όλοι κάνει λάθος, είναι ότι είναι άμεσα συνδεδεμένο με την ανάπτυξη, όταν μια χώρα πάει καλά, πάει καλά και το επάγγελμα του μηχανικού. Πιστεύω ότι αυτή τη στιγμή στην Κίνα η οποία σαφώς δεν πάει καλά από άποψη δημοκρατίας, μην ξεχνιόμαστε, διότι η ανάπτυξη στηρίζεται πάνω σε πτώματα και αυτά πρέπει να τα λέμε, υπάρχει όμως μία ανάπτυξη. Πιστεύω ότι εκεί αυτή τη στιγμή υπάρχει πάρα πολύ δουλειά για μηχανικούς, και το βλέπω και σε διάφορα ντοκιμαντέρ που βλέπω της τηλεόρασης, ότι αυτή τη στιγμή αν πάει κάποιος μηχανικός εκεί, Χημικός Μηχανικός, Πολιτικός Μηχανικός εκατομμύρια οικοδομές, θα βρει αμέσως δουλειά και με πολύ καλά λεφτά. Αυτό ίσως είναι από τα καλά της παγκοσμιοποίησης, για να μη λέμε μόνο τα κακά, να λέμε και τα καλά, όταν χάνει κάποιος δουλειά στη Γαλλία, κάποιος βρίσκει στην Κίνα.

Αυτή τη στιγμή η Ελλάδα στις ξένες επενδύσεις είναι η υπ' αριθμόν 129, κανείς δεν έρχεται να επενδύσει σ' αυτό το κράτος με τέτοια δημόσια διοίκηση, με τέτοιους νόμους, με τέτοιο αλαλούμ. Πως περιμένετε δηλαδή να πηγαίνουμε καλά επαγγελματικά σε ένα τέτοιο κράτος που ζούμε; Ο ελεύθερος επαγγελματίας είναι υποχρεωμένος να ακολουθήσει τις διατάξεις και τους νόμους της δημόσιας διοίκησης, η δημόσια διοίκηση δυστυχώς – πράγμα που ίσως δεν το είπαμε όσο θα έπρεπε – είναι σε κατάσταση διάλυσης, οπότε είναι λογικό να μην υπάρχει ανάπτυξη, όταν δεν υπάρχει ανάπτυξη, υπάρχει και ανεργία. Πέρυσι που υπήρξε κάποια ανάπτυξη λόγω των Ολυμπιακών, εμφανίστηκε μια κάλυψη σοβαρή στο επάγγελμα μας, τώρα βλέπεις και απολύουνε συνέχεια.

Υπάρχει και ένα άλλο θέμα, να το πούμε και αυτό. Όταν πάει να γίνει κάποια επένδυση σ' αυτή τη χώρα πάντα κάποιοι βρίσκονται να την τορπιλίσουνε, καλή ή κακή. Πολλές φορές πιθανόν να έχουνε δίκιο, αλλά τις περισσότερες φορές δεν έχουνε. Και συνήθως πάνε να την τορπιλίσουνε, αυτό συμβαίνει και ειδικά σ' αυτή την πόλη βέβαια, αλλά και στην Ελλάδα γενικότερα, πάνε να την τορπιλίσουνε όχι από την αρχή, αλλά όταν είναι πια σε φάση υλοποίησης. Μα συνήθως οι επενδύσεις αυτού του είδους δίνουν δουλειά στο κλάδο μας. Όταν λοιπόν εμείς οι ίδιοι τις χτυπάμε...

Άκουσα προχθές το συνάδελφο τον Πλιάκα που τον έβρισε ο ανεκδιήγητος αυτός ο δημοσιογράφος ο..., δεν τον θυμάμαι στο όνομα του τώρα, σε μια συζήτηση για το λοξό διάδρομο ο οποίος άρχισε να λέει εναντίον του λοξού, είχε άποψη ο δημοσιογράφος, είχε τεχνική άποψη ο δημοσιογράφος, ο δημοσιογράφος δεν επιτρέπεται να έχει άποψη, αυτός είχε άποψη. Εγώ δεν ξέρω αν ο λοξός διάδρομος ήταν καλός ή κακός, αυτό που ξέρω είναι ότι τον παλεύαμε σαν Τ.Ε.Ε. από το '78 και τον τορπιλίσαμε όταν ήτανε να τελειώσει, πιθανόν να έπρεπε να τορπιλιστεί δεν ξέρω, εγώ ξέρω πότε τορπιλίστηκε όμως. Ο δημοσιογράφος όμως είχε άποψη, έλεγε ότι κ. Πλιάκα αυτά που λέτε είναι μπουρδες και να σας ακούσει ο

λαός της Αλικαρνασσού, που δεν ξέρω τι, που ένα βουνό μες στη θάλασσα. Εδώ η Ιαπωνία κάνει τεράστια βουνά μες στη θάλασσα, ενώνει νησιά, κάνει υποθαλάσσιες σήραγγες, εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε ένα βουνό μες στη θάλασσα διότι λέει, δεν ξέρω τι, θα κάνουμε το Καστέλι. Ε, δεν πρόκειται να κάνουμε κανένα Καστέλι. Έτσι θα είμαστε μονίμως, εάν δεν σοβαρευτούμε σαν κράτος να καταλάβουμε που πάμε.

Το επίπεδο της ζωής αυτή τη στιγμή έχει πέσει δραματικά και θα συνεχίσει να πέφτει, και δυστυχώς έχει πέσει και στην Ευρώπη, γενικότερα και στην Ευρώπη πάει προς τα κάτω. Δεν ξέρω τι φταίει, ίσως να φταίει..., εν μέρει πιθανόν να έχει δίκιο ο συνάδελφος ο Τρουλλινός και να φταίει η παγκοσμιοποίηση, αλλά δεν είναι μόνο από κει. Υπάρχει μια τεράστια αντιπαλότητα από τα κράτη της Ασίας, Ινδία – Κίνα, δεν μπορούμε αυτή τη στιγμή να κρατήσουμε το επίπεδο ζωής που έχουμε πετύχει σαν Ευρώπη αυτή τη στιγμή, πρέπει να σκεφτούμε κάποιες άλλες λύσεις. Και στην Ελλάδα, που είναι στο περιθώριο της Ευρώπης, τα πράγματα είναι ακόμα χειρότερα.

Μ' αυτό το κράτος που έχουμε, μ' αυτές τις υπηρεσίες που έχουμε, που τις ξέρετε όλοι, που προφανώς δεν φταίνει βέβαια οι υπάλληλοι, για όνομα του Θεού, μ' αυτό το συνονθύλευμα νόμων που ο καθένας το εξηγεί όπως θέλει, μην περιμένετε ανάπτυξη, ούτε να περιμένετε ότι θα έρθει κανείς να επενδύσει.

Ο Θεόφιλος έκανε μια ωραία τοποθέτηση η οποία όμως αφορά μάλλον προηγμένες χώρες που έχουνε φτάσει σε επίπεδο να έρχονται οι ξένες επενδύσεις και πραγματικά τα κεφάλαια τα διάφορα πως τα είπε αυτά..., τα ωραία, τα αριστερά που λέει ας πούμε, εν πάση περιπτώσει δημιούργησαν πρόβλημα. Εγώ δεν έχω δει καμιά ξένη επένδυση εδώ, ούτε έχω δει τίποτα το οποίο να μας δημιουργεί πρόβλημα, αντιθέτως βλέπω μικροεταιρείες να παλεύουνε, οι οποίες κλείνουνε τελικά και αυτές η μία μετά την άλλη, και βλέπω ένα κράτος αδηφάγο να θέλει να τα κάνει όλα και τελικά είναι ανίκανο και δεν πρόκειται να κάνει τίποτα, και το Τ.Ε.Ε. μέσα σε όλη αυτή την τεράστια αναμπουμπούλα, πάλι καλά και που υπάρχει.

Δεν θα έπρεπε να είμαστε τόσο απορριπτικοί, εγώ πιστεύω ότι το Τ.Ε.Ε. κάνει δουλειά στα επίπεδα που μπορεί, και εκεί που μπορεί, και προσπαθεί. Συνάδελφοι αν δεν ήταν το Τ.Ε.Ε. θα ήμασταν σε πολύ χειρότερη μοίρα, κακά τα ψέματα, πρέπει να το στηρίζουμε με κάθε τρόπο, είτε είμαστε εδώ μέσα – είτε όχι. Βέβαια εκεί είναι και ένα παράπονο ότι, λίγοι είναι αυτοί που ασχολούνται, και αυτή τη στιγμή το τι κάνουμε εδώ πέρα το ξέρουμε μόνο εμείς, ανεξάρτητα σε ποιο χώρο ανήκουμε, και κανείς παραέξω και θυμούνται μόνο το Τ.Ε.Ε. όταν έχουνε κάποιο πρόβλημα, τι κάνει το Τ.Ε.Ε., και τι κάνει το Τ.Ε.Ε.. Ε, το Τ.Ε.Ε. κάνει πολλά εκεί που μπορεί.

Εγώ αυτά είχα να πω, δεν έχω τίποτα άλλο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Η συνάδελφος Σφακιανάκη έχει το λόγο.

ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ: Συνάδελφοι, δεν περίμενα ότι θα μου έδινε ο Πρόεδρος την αφορμή με την τοποθέτηση του, μετά 25 χρόνια που έχω να μιλήσω γι' αυτά τα πράγματα να πρέπει να τα ξαναπώ.

Για το θέμα που είπε, του πως παίρνουμε οι μηχανικοί... (αλλαγή κασέτας)

ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ: ...πολλοί απόφοιτοι σχολών εξωτερικού, με αφορμή ότι, τότε αποδεδειγμένα οι μηχανικοί μέσω του Τ.Ε.Ε. δεν επιθυμούσανε την ένταξη αυτών των μηχανικών απότομα στο επάγγελμα, γιατί φοβότανε πάρα πολύ για κλυδωνισμούς και γι' αυτό το λόγο ρυθμίζανε τις εξετάσεις έτσι ώστε κάθε φορά να περνάει ένα μικρό ποσοστό.

Έγινε ένας αγώνας τότε πέντε χρόνια, όπου τελικά έγινε νομοθετική ρύθμιση, πέρασαν οι εξετάσεις στο Τ.Ε.Ε. και άρχισαν να γίνονται με τη διπλωματική συνειδητά για το μόνο λόγο ότι, στις εξετάσεις αυτές φτάνανε μόνο μηχανικοί που είχαν βγει από πανεπιστήμια αναγνωρισμένα. Δηλαδή, εκείνο τον καιρό δεν υπήρχανε οι πολιτικές οι τωρινές, ούτε της τριετούς φοίτησης, ούτε της τετραετούς φοίτησης, ούτε τα Master των Εγγλέζων, ούτε όλα αυτά τα πράγματα. Υπήρχε ένας τρόπος που για να αναγνωρίσεις ένα πανεπιστήμιο που δεν ήταν αναγνωρισμένο, καθένας ήθελε να το αποφύγει γιατί ήτανε ένα εξαιρετικά δύσκολο ζήτημα, και αν το πανεπιστήμιο ήτανε αναγνωρισμένο αυτές οι εξετάσεις που είπες Πρόεδρε των οχταώρων ή δεν ξέρω..., που προηγούνταν του πτυχίου, είχαν ήδη γίνει σ' αυτά τα πανεπιστήμια. Άρα χρειαζότανε μόνο μία πιστοποίηση και στην πράξη να φανεί..., δηλαδή θέλανε μια απλή διαδικασία που στην ουσία το αίτημα ήταν να καταργηθούν αυτές οι εξετάσεις, δηλαδή να λες ότι αναγνωρίζω..., όταν λες ότι αναγνωρίζω το δίπλωμα του πανεπιστημίου της Μπολόνια σαν αυτό του Μετσοβείου να φτάνει. Επειδή δεν θέλανε να το κάνουνε πολύ απότομα, βάλανε αυτές τις εξετάσεις.

Άρα και σήμερα θα πρέπει να διαχωρίζουμε αυτά τα πανεπιστήμια που αμφισβητούμε, που θεωρούμε ύποπτα, που δεν είναι πενταετούς φοίτησης, που έτσι, που αλλιώς, που αλλιώς, από τα πανεπιστήμια που πάει ένας και τελειώνει ένα σωστό πανεπιστήμιο σε μια χώρα το οποίο είναι αναγνωρισμένο και που έχει αυτό πιστοποιηθεί, γιατί αλλιώς θα ξαναπέσουμε σε ένα απίστευτο καυγά όπως τότε, και σε πραγματικά έτσι άσχημες καταστάσεις που είχαμε πέσει τότε και που ξεπεραστήκανε.

Αλλιώς λοιπόν μπαίνει το πρόβλημα σήμερα, αν δεν πρέπει να γίνονται οι εξετάσεις με τη διπλωματική ως βρεθεί ένας τρόπος να διαχωριστεί, γιατί στα πανεπιστήμια αυτά, που και τώρα το ΔΙΚΑΤΣΑ λέει ότι δεν έχουνε κάνει ένα πρόγραμμα σπουδών αντίστοιχο, βάζει τους ανθρώπους που έρχονται μ' αυτά τα πτυχία στο τρίτο, στο τέταρτο έτος, σε κάποιο έτος του πανεπιστημίου του εδώ να το τελειώσουνε, και τότε κάνουν κανονικές εξετάσεις, πάει τώρα αυτό.

Το δεύτερο που θέλω να πω, είναι σχετικά με το κεντρικό Τ.Ε.Ε.. Η κριτική είναι συγκεκριμένη, είπε πάρα πολλά πράγματα ο Θεόφιλος, αυτό που θέλω να θυμίσω είναι, ότι λέγαμε από παλιά εδώ και χρόνια ότι το Τ.Ε.Ε. έχει μέσα μηχανικούς..., είναι ταξικά διαρθρωμένο, έχει μικρούς, μεσαίους, μεγάλους μηχανικούς, οι

μικροί βέβαια είναι η πλειοψηφία. Με την πάροδο των ετών και με τον πολλαπλασιασμό των μικρών μηχανικών, εγώ πιστεύω ότι οι διοικήσεις του και η πολιτική του δεν αντιστοιχούν στα συμφέροντα των πολλών, οι ενασχολήσεις είναι για τους πιο μεγάλους. Δηλαδή υπάρχει μια αντιστοιχία της πολιτικής του Τ.Ε.Ε. με την πολιτική της Κυβέρνησης, όπως η Κυβέρνηση τρέχει για τις επενδύσεις, έτσι το Τ.Ε.Ε. τρέχει και λέει, υπάρχουν δηλώσεις εδώ, είχαμε κάνει και αντίστοιχες ημερίδες, ότι τι θα γίνει έτσι και χαθούνε ή ζορίζονται οι εταιρείες (..) τάξης, οι εργοληπτικές, τι θα γίνει έτσι και δυσανεστηθούνε τα μεγάλα μελετητικά γραφεία;

Κυρίως λοιπόν, η κριτική είναι ότι το Τ.Ε.Ε. είναι προσανατολισμένο αφ' ενός σ' αυτό και από την άλλη για να μη φαίνεται αυτό όχι σε επιστημονική γνώση έτσι όπως είχε ξεκινήσει παλιά να..., όπως πραγματικά αντιλαμβάνεται κανείς την επιστήμη, αλλά σε επιμέρους ζητήματα τα οποία είναι τεχνοκρατικού περιεχομένου, τα οποία δεν είναι ακριβώς επιστημονικά γιατί δεν υπάρχει ολιστική αντίληψη, υπάρχει ειδική αντίληψη.

Είχαμε γράψει ένα άρθρο τότε, με αφορμή την ΕΛΕΚΟ σαν παράταξη όπου λέγαμε, γιατί όχι μια έκθεση για το περιβάλλον, αλλά μια έκθεση για την τεχνολογία περιβάλλοντος; Είναι ένα έτσι πολύ κλασικό παράδειγμα ότι, το Τ.Ε.Ε. δείχνει μια πολύ μεγάλη δραστηριότητα που όμως από τη μία είναι σε εξειδικευμένα θέματα προσανατολισμένη και από την άλλη ζει και αυτό με το φόβο τι θα γίνει όταν οι μεγάλες εταιρείες, οι ανταγωνιστικές, αυτές που μπορούν να εκπροσωπήσουνε καταστάσεις ή να ανταγωνιστούνε καταστάσεις, τι θα γίνει μ' αυτές; Δεν αγωνιά για τους μικρομεσαίους.

Το τρίτο ζήτημα, που κυρίως γι' αυτό ζήτησα το λόγο, εμείς επειδή αντιπαραθέτουμε την περιφερειακή ανάπτυξη, και τους μικρομεσαίους και τα προβλήματα τους, και ζητάμε και χρόνια τώρα, και νομίζω όλες οι παρατάξεις λίγο ως πολύ, ότι θα έπρεπε να προσανατολιστεί περισσότερο το Τ.Ε.Ε. στα επαγγελματικά και μάλιστα της συγκεκριμένης κατηγορίας. Ζητάμε και τροποποίηση στο θεσμικό του πλαίσιο, έτσι ώστε να κάνει αυτή τη δουλειά. Δεν θα πρέπει από την άλλη να κρυβόμαστε πίσω απ' αυτό για όλες τις ανεπάρκειες, εγώ νομίζω ότι στην κατάσταση των περιφερειακών τμημάτων και των συνθηκών της περιφέρειας, θα έπρεπε εμείς όλο το χρόνο επίσης να σπρώχνουμε το Τ.Ε.Ε. μέσω διαδικασιών διαφόρων και όπως μπορούμε και καθημερινά σ' αυτή την κατεύθυνση, αυτό είναι το χρέος μας. Δεν πιστεύω λοιπόν ότι είναι σωστό να αποκρύψουμε και τις ευθύνες των περιφερειακών τμημάτων και συγκεκριμένα του δικού μας.

Θα φτάσω λοιπόν στην πολιτική του δικού μας που είναι μία σοβαρή παράμετρος. Δεν πιστεύω ότι το Τ.Ε.Ε. αυτή τη στιγμή ενώνει όλες τις τοπικές δυνάμεις και τις αξιοποιεί έτσι που να φτιάξει ένα μετωπικό σχήμα, που να θυμίζει συνέχεια στο κεντρικό Τ.Ε.Ε. τις υποχρεώσεις του. Πιστεύω ότι η Διοικούσα κρατάει μια αμυντική πολιτική και μία εσωστρεφή πολιτική με την έννοια ότι, δεν έχει αναπτύξει τις σχέσεις που πρέπει με τους κλαδικούς συλλόγους, όχι να λέει αν είναι καλοί ή κακοί ή και οι ίδιοι τι ανεπάρκειες έχουμε, αλλά να τους ξεσηκώνει, να τους εμπνέει, να τους σπρώχνει, να τους

φωνάζει. Το ίδιο πράγμα δεν κάνει με τους άλλους συναδέλφους, δεν κοιτάει να γίνεται μια διασπορά των εκπροσωπήσεων όταν λέει ότι όλες οι σοβαρές θα συγκεντρωθούνε στη Διοικούσα, δεν είναι σωστό να συζητάμε κάθε φορά ότι εκεί πρέπει να κάνουμε την οικονομία, όταν σε μια εκδήλωση λέμε να συμμετέχουμε περισσότεροι συνάδελφοι για να παίρνουν την εμπειρία.

Πρέπει λοιπόν όλη η πολιτική του δικού μας, αλλά και όλων των περιφερειακών τμημάτων, να στραφούνε σε τέτοια λογική ώστε να αναπτυχθεί ένα πολύ μεγάλο συμμετοχικό μέτωπο μηχανικών μικρομεσαίων, γιατί δεν πρόκειται το κεντρικό Τ.Ε.Ε. να αλλάξει αν τα περιφερειακά δεν το αναγκάσουνε να αλλάξει και να στραφεί σ' αυτή την κατεύθυνση. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Κολυβάκης. Επί ευκαιρία Πρόεδρε να ανακοινώσεις στο Σώμα για τη γιορτή των παιδιών και για το χορό που έχουμε αποφασίσει να κάνουμε τα Χριστούγεννα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Ναι, κατ' αρχήν κατά πάσα πιθανότητα, δεν είναι εξασφαλισμένο ακόμα, στις 20 του Γενάρη θα έχουμε την κοπή της πίτας των μηχανικών. Γίνονται οι τελευταίες διαβουλεύσεις γι' αυτό δεν είναι και οριστικό, και το κέντρο κατά πάσα πιθανότητα θα είναι και το Olympia Palace. Και όπου σ' αυτή την εκδήλωση θα καλωσορίσουμε τους νέους συναδέλφους μηχανικούς 52, 53, 55 πόσοι θα είναι τότε στον αριθμό και συν τοις άλλοις θα βραβεύσουμε και τους πρωταθλητές μας, που πήραν το πρωτάθλημα φέτος στον εργασιακό αθλητισμό στο μπάσκετ.

Επίσης προετοιμάζουμε την καθιερωμένη γιορτή των παιδιών, θέλοντας κάθε χρόνο να τηρήσουμε ένα έθιμο το οποίο έχουμε από κάποια χρόνια ξεκινήσει και που παρ' όλο το ότι απευθυνόμαστε στους εργολήπτες, γιατί δεν δικαιολογούνται δαπάνες από το τμήμα γι' αυτή την εκδήλωση, και αυτή τη χρονιά θα προσπαθήσουμε να μαζέψουμε κάποια χρήματα για να αναλάβουμε τη γιορτή του παιδιού.

Θα σας γίνουνε την επόμενη εβδομάδα όλες αυτές οι ανακοινώσεις για να μπορέσουμε όλοι συνεργαζόμενοι έγκαιρα να μπορέσουμε να διακινήσουμε τις προσκλήσεις για να έχουμε μια συμμετοχή αντάξια των 1.800 και πλέον μελών του τμήματος ανατολικής Κρήτης.

Συνάδελφοι τα είπαν όλοι πιο μπροστά, εγώ ταυτίζομαι απόλυτα και δεν ξέρω γιατί ταυτίζομαι έτσι τόσο απόλυτα με τις απόψεις που εξέφρασε ο συνάδελφος Βαϊλάκης. Διαφωνώ κάθετα, και δεν θέλω τώρα να κάνω αντιπαράθεση, με τις απόψεις που είπε η Βάννα η Σφακιανάκη, κάθετα, ακόμα και στο θέμα του τρόπου άσκησης επαγγέλματος, γιατί δεν είναι αληθή αυτά τα οποία ειπώθηκαν. Τη δεκαετία του '80 σας πληροφορώ ότι είχαν φρακάρει ένα σωρό μηχανικοί και δεν παίρνανε άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, γιατί το πρόγραμμα σπουδών τους δεν ήταν ίσως το κατάλληλο και επαρκές. Μην ξεχνάτε ότι είχαν μεσολαβήσει οι μεγάλες απεργίες της Γαλλίας όπου είχαν τροποποιηθεί τα προγράμματα σπουδών, ειδικά πολλών πανεπιστημίων της Ιταλίας,

και είχαν έρθει δεκάδες και εκατοντάδες που είχανε ανεπάρκεια σε πολλά πράγματα, και αυτοί είχανε φρακάρει στις εξετάσεις. Και εγώ, ο υποφαινόμενος από την Ιταλία που έρχομαι το '72, εγώ έδωσα οκτάωρα στο Πολυτεχνείο...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Μάλλον, για να βρίσκομαι εδώ, πέρασα. Λοιπόν, και ήρθα και εγώ για να δώσω πτυχιακή και μου λένε όχι θα δώσεις οκτάωρα, δίνανε λοιπόν από το '72 και μετά οκτάωρα, τρία στο Πολυτεχνείο. Μέχρι το '79 – '80 που είχανε φρακάρει γιατί δεν περνάγανε, γιατί τότε...

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Ήταν αναγνωρισμένη η σχολή;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Νάπολη ήτανε, δεν ξέρω αν ήτανε αναγνωρισμένη ή όχι, από τη Νάπολη προέρχομαι.

Εν πάση περιπτώσει, η αλήθεια είναι τότε πήγαμε στην άλλη άκρη, καταργήσαμε τα πάντα και ήτανε μια τριμελής επιτροπή του Επιμελητηρίου που έδινε αυτές τις ασκήσεις τις οποίες..., ο Θεός να τις κάνει και επιτροπές και ο Θεός να τις κάνει και εξετάσεις. Είναι μία παρωδία η οποία θα πρέπει να αλλάξει και όσον αφορά τους εξεταστές, και όσον αφορά το πρόγραμμα, και όσον αφορά τη διαδικασία, και όσον αφορά τα πάντα, αλλιώς να μην το κάνουν καθόλου.

Εγώ βέβαια θα πρότεινα και θα έλεγα ότι από τα κράτη – μέλη τα οποία έχουνε παρόμοια προγράμματα σπουδών με τα δικά μας, όταν εκεί έχουνε πάρει άδεια ασκήσεως επαγγέλματος και ασκούν το επάγγελμα εκεί, ότι δεν θα χρειάζεται να ξαναπάρει και εδώ άλλη άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, έτσι; Αυτό είναι μια φυσιολογική απόρροια.

Και να πω και κάτι άλλο, σε πολλά πανεπιστήμια, π.χ. στην Ιταλία που κάποτε ήταν ελεύθερα τώρα έχουν βάλει κλειστό αριθμό. Έχουν κάνει εξετάσεις, έχουν βάλει κλειστό αριθμό στα περισσότερα προγράμματα σχολών, έχουνε γίνει τόσο δύσκολα που αποφεύγουν και δεν πάει πια κανείς Έλληνας, αλλά ωθούνται όλοι στα ανατολικά κράτη και στην Αγγλία, γιατί; Τρελοί ήταν αυτοί από 'κει που ήταν μια εποχή και ήτανε γεμάτο κ.λ.π., και τώρα ξαφνικά αλλάξανε; Άρα κάπου ξαναείδανε τα πράγματα ότι η παραγωγή ανέργων, η παραγωγή δεκάδων στρατιών διπλωματούχων, ίσως δεν ωφελεί ούτε το κράτος, ούτε την κοινωνία, ούτε τους πολίτες, ούτε κανένα και πήρανε άλλες στροφές και άλλες διατάξεις.

Αυτό είναι το ένα που έχει να κάνει με το πρόγραμμα που είπε ο Πρόεδρος, το οποίο καλό θα ήτανε να γίνει μία κουβέντα στην «Α» για να προβληματιστούμε όλοι και σ' αυτό το μεγάλο θέμα, πως εγγράφονται οι συνάδελφοι μηχανικοί και εν πάση περιπτώσει την παραγωγική διαδικασία, τι προσφέρει καθένας απ' αυτούς. Γιατί να πω και το άλλο, εγώ η εμπειρία μου έχει δείξει ότι και οι συνάδελφοι μηχανικοί, οι οποίοι δεν είχαν από κάτω ένα υπόβαθρο σπουδών, ακόμα και την άδεια επαγγέλματος να πάρουνε οι πιο πολλοί καταλήγουνε να ετεροαπασχολούνται ή να μην απασχολούνται στο

επάγγελμα του μηχανικού, κάνουν στο τέλος άλλες δουλειές. Άρα στην ουσία και η άσκηση του επαγγέλματος και το να γραφτείς μέλος του Επιμελητηρίου, το μόνο που μπορεί να σου εξασφαλίσει είναι να μπορείς να πληρώνεις τις συνταξιοδοτικές σου εισφορές για να πάρεις κάποτε μια σύνταξη. Η σταδιοδρομία και η επαγγελματική καριέρα είναι αμφίβολη, άρα είναι ένα μεγάλο θέμα που πρέπει να το δει το Επιμελητήριο.

Όσον αφορά τους μηχανικούς που λέγαμε πιο μπροστά, όλα αυτά είναι συνυφασμένα με την ανάπτυξη, όταν τα πράγματα πάνε καλά και έχουμε επενδύσεις, και έχουμε λεφτά, και έρχονται προγράμματα κοινοτικά, και γίνονται έργα κ.λ.π., βεβαίως υπάρχει και ζήτηση μηχανικών, αλλά εδώ γίνεται το ανάποδο, αυξάνονται στρατιές οι μηχανικοί, ο αριθμός πολλαπλασιάζεται γεωμετρικά και από την άλλη κατεβαίνει, σιγά – σιγά διολισθαίνει, η ανάπτυξη μειώνεται. Άρα είμαστε σε δύο αντίρροπα στρατόπεδα, μειώνονται, κατεβαίνουν..., και δεν είμαι και εγώ προσωπικά – όπως νομίζω και πολλοί συνάδελφοι – πολύ αισιόδοξος για τα επόμενα χρόνια που θα ακολουθήσουν. Τα προγράμματα όπως βλέπετε με την ένταξη των 25 μειώνονται, οι πόροι μειώνονται. Το 4^ο, ήδη σήμερα που κουβεντιάζεται στην Αγγλία δεν ξέρουμε αν θα κλείσει για τους πόρους που θα έρθουνε την τέταρτη προγραμματική περίοδο, λιγότεροι σίγουρα θα έρθουν από την τρίτη, αλλά και αυτοί οι λίγοι που είναι να έρθουνε, είπαμε και το έχουμε πει, και την άλλη φορά και στο Γενικό το είπαμε προχθές, και στο Περιφερειακό και το λέμε και από την άλλη μεριά, δεν έχει ενστερνιστεί η πολιτεία και δεν έχει και σ' αυτό το Τεχνικό Επιμελητήριο και όπως όλοι έχουμε τις ευθύνες μας και βεβαίως ο καταμερισμός των ευθυνών πάει μέχρι τον τελευταίο μηχανικό. Καταμερισμός γίνεται ευθυνών από την πολιτεία πάνω μέχρι το τελευταίο μηχανικό και το τελευταίο περιφερειακό τμήμα, και αν και εμείς έχουμε τις ευθύνες μας ως περιφερειακό τμήμα, που τις έχουμε στο βαθμό που μας αναλογεί, κανείς δεν αποποιείται ότι δεν έχουμε και ο κάθε τελευταίος μηχανικός.

Δεν ενστερνίστηκε ποτέ το Τεχνικό Επιμελητήριο ότι, όλη αυτή η διαδικασία και όλο αυτό το τρις, λένε 1 τρις, κάποιιο συζητάνε ότι θα χάσουμε 7 – 8 τρισεκατομμύρια, τρις ευρώ, του 3^{ου} ΚΠΣ, δις ευρώ, δις, 7 – 8 δις ευρώ, όχι 1 που λένε ότι θα φτάσουμε... Κανείς δεν προετοιμάστηκε, δεν έδωσε να καταλάβουν ότι η απορρόφηση, η επένδυση, όλη αυτή η ανάπτυξη, προηγείται ένας προγραμματισμός, μια ανάθεση μελέτης, μια υλοποίηση μελέτης, μια έγκριση μελέτης, μια ωριμότητα. Κανείς δεν το έχει βάλει, όλοι το λέμε στα λόγια, όλοι το λέμε στα λόγια εκ των υστέρων, όλοι κάνουμε διαπιστώσεις και όλοι λένε ότι φταίει η τάδε Νομαρχία που δεν απορροφάει, μα πώς να απορροφήσει η έρημη η Νομαρχία όταν δεν έχει μελέτη να βάλει, με μια κόλα χαρτί που δεν μπορούνε να γίνουνε πια σ' αυτό τον αιώνα μας;

Και δεν έχει κανείς μπει και να απαιτήσει από τώρα, ούτε το Τεχνικό Επιμελητήριο, ότι μιλάμε για την 4^η προγραμματική περίοδο και δεν έχουμε κάνει ένα προγραμματισμό, και δεν έχουμε κάνει τις προτεραιότητες, και δεν έχουμε προγραμματίσει τις μελέτες που θα κάνουμε για να είμαστε έτοιμοι στους τομείς που θα επενδύσουμε

στην επόμενη προγραμματική περίοδο για να μπορούμε να υλοποιήσουμε και να απορροφήσουμε αυτές τις λίγες ή τις πολλές δαπάνες. Και ξαναερχόμαστε την τελευταία στιγμή ούτε μελέτες να έχουμε, να υποβαθμίζεται ο κλάδος, γιατί προς τα έξω η μαρτυρία του είναι αφού δεν υπάρχουν μελέτες ότι είναι ένας κλάδος άρπα – κόλλα ο οποίος τα κάνει όλα στο πόδι, να κατηγορούνται οι δημόσιες υπηρεσίες ότι δεν απορροφούν, ή δεν κάνουν, ή ότι δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν, να γίνονται κακότεχνα έργα ή λειψά και τελικά η ανάπτυξη, το αποτέλεσμα να είναι στο σημείο που είναι. Και μια ζωή να λέμε παρ' όλο ότι θα πάνε τρία, τέσσερα, πέντε πακέτα κοινοτικά, και δεν ξέρω πόσα, ότι υπάρχει αναπτυξιακό έλλειμμα και πάντα είμαστε στο ίδιο σημείο και δεν θα είμαστε ποτέ, και δεν θα φτάσουμε τη Κοινότητα.

Είναι θέμα νοοτροπίας, είναι θέματα τα οποία εμείς ως Τεχνικό Επιμελητήριο θα έπρεπε να τα είχαμε προβάλει. Και μη μου λένε τώρα, εντάξει το Περιφερειακό μπορεί να λείει κάποια πράγματα προς τα πάνω, αλλά το κεντρικό το οποίο έχει τις διασυνδέσεις με τα Υπουργεία, με τα κέντρα λήψεως αποφάσεων, αυτό μπορεί και πρέπει να κάνει, και να μπορεί να έχει για να μπορεί να περνάει κάποιες πολιτικές. Εμείς, όπως και τα άλλα περιφερειακά δίνουν, παρέχουν πληροφορίες, αλλά πόσες απ' αυτές αξιοποιούνται και δεν πάνε να λένε, ήρθανε οι Κρητικοί τώρα οι οποίοι θέλουν να το παίξουνε και αντάρτικο και μας λένε τώρα ένα σωρό βλακείες και το πετάνε απριόρι, ίσως και στην άκρη, γιατί προέρχεται από το δικό μας περιφερειακό τμήμα, το οποίο το τελευταίο διάστημα δεν έχει και καλή μαρτυρία προς τα έξω.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Κατά τη γνώμη τους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ: Κατά τη γνώμη τους, ναι μα κατά τη γνώμη τους πάντα.

Λοιπόν, άρα σ' αυτή την ιστορία πρέπει όλοι να συμβάλουμε, πρέπει όλοι να μπορέσουμε να περάσουμε ότι η ανάπτυξη είναι συνυφασμένη με το επάγγελμα μας. Και από την άλλη μεριά πρέπει να δούμε και εμείς, ως κλάδος, να κάνουμε και μια δικιά μας αυτογνωσία, να έρθουμε μέσα να πούμε εμείς σαν κλάδος τι επίπεδο σπουδών θέλουμε; Τι μηχανικούς; Ποιους έχει ανάγκη η παραγωγή; Δηλαδή τα πάντα ελεύθερα; Σχολές, όπου να 'ναι, οτιδήποτε; Βγάζουν συναδέλφους οι οποίοι δεν έχουν κανένα επαγγελματικό δικαίωμα. Θα πρέπει να απαιτήσουμε ότι, η κάθε σχολή που ιδρύεται, ο κάθε κλάδος, θα πρέπει πρώτα απ' όλα να έχει τα δικαιώματα που έχει, να έχει το αντικείμενο που θα ασχοληθεί, τα πάντα. Να γίνει και μία διερεύνηση αγοράς αν αυτό πράγματι μπορεί εδώ και πρέπει να γίνει, και να γίνει άμα είναι από την άλλη μεριά. Δεν μπορούμε να λειτουργούμε έτσι όπως λειτουργούσαμε κάποτε, που ήμασταν λίγοι, που όλοι είχαμε δουλειά, που η πίτα ήταν αυτή που ήτανε και όλοι ήμασταν ευχαριστημένοι και ικανοποιημένοι.

Τα προβλήματα συνάδελφοι χρόνο με το χρόνο θα αυξάνονται, σε όλους τους τομείς, εγώ είμαι σίγουρος σ' αυτά τα πράγματα. Τα λέγαμε από χρόνια, τα ξανάλεμε, ίσως υπερβάλαμε πριν από μερικά

χρόνια και ήμασταν υπερβολικοί, τώρα δεν είμαστε καθόλου υπερβολικοί. Οι νέοι μηχανικοί βγαίνουνε κατά εκατοντάδες και το ξέρετε, που θα απασχοληθούν αυτά τα πράγματα; Και δεν μπορεί καθένας να απασχολήσει πέντε, έξι, επτά, δέκα χρόνια από τη ζωή του και μια στιγμή να καταλήξει να πάει να κάνει μια άλλη δουλειά ή να είναι άνεργος. Θα πρέπει ή να του δώσει η πολιτεία ή το Επιμελητήριο, δεν ξέρω..., να καταλάβει ότι αυτό που θα πας, θα κάνεις, θα έχει αυτό το πράγμα και αν θες να το ξέρεις από τώρα, αλλιώς έχουμε και εμείς ευθύνη οι οποίοι διαχειριζόμαστε ενδεχομένως τα του Επιμελητηρίου και ενδεχομένως έχουμε και ευθύνη απέναντι στους νέους συναδέλφους ή και τους μελλοντικούς συναδέλφους να βγούμε σαν Επιμελητήριο και να πούμε τα σύκα – σύκα και τη σκάφη – σκάφη. Καλή η σημερινή κουβέντα, αλλά πολλά απ' αυτά τα πράγματα θα έπρεπε να τα είχε βάλει σε ένα μεγάλο διάλογο, σε εκτενή διάλογο προ πολλού το Τεχνικό Επιμελητήριο κεντρικά, και να προβληματίσει ας πούμε όλους τους φορείς και όλες τις τάξεις το που πάμε.

Έλεγε τη άλλη φορά η Κα Γιαννάκου για την παιδεία, εγώ εδώ απ' αυτό το βήμα χρόνια μιλάω για τα προγράμματα τριετούς φοίτησης τα οποία λέγανε, εμάς δεν μας αφορά, εμείς είμαστε πενταετούς, είναι το Σύνταγμα, το ένα, το άλλο κ.λ.π., σιγά – σιγά περνάει και θα το δείτε, σιγά – σιγά όλοι οι τριετούς θα έρθουν και θα γραφτούν στο Τεχνικό Επιμελητήριο, όλοι, με τον άλφα ή βήτα τρόπο. Θα πάρουν άδεια ασκήσεως επαγγέλματος στη χώρα της Κοινότητας που ζούνε και θα έρθουν εδώ, ή που έχουνε σπουδάσει, και θα εγγραφούνε, θα περάσουνε και ας λέμε εμείς ότι, το Σύνταγμα, το ένα, το άλλο δεν μας τα επιτρέπει. Δεν αντιμετωπίζουμε συνάδελφοι ούτε σαν Τεχνικό Επιμελητήριο, ούτε σαν πολιτεία τα προβλήματα κατάματα. Λέμε, ας τα τώρα γιατί αυτά καίνε, ρίξε τα στον άλλο, στην επόμενη διοίκηση και ιδώμεν, και έτσι όπως πορευόμαστε τα πράγματα θα γίνονται και δυσκολότερα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Θα ήθελα να κάνω μια προσθήκη τώρα σ' αυτά που είπε ο Πρόεδρος, για τη συνάδελφο Σφακιανάκη. Το 1981 ψηφίστηκε ο Ν.1225, ο οποίος όμως λέει το εξής, με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Δημοσίων Έργων που πρέπει να εκδοθούν μέσα σε δύο μήνες από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, μετά από σύμφωνη γνώμη του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις και οι διαδικασίες για τη χορήγηση της παραπάνω άδειας. Έριξε το μπαλάκι. Ήρθε η Κοινή Υπουργική Απόφαση που προανέφερα η οποία λέει το εξής όμως, αντικείμενο της εξέτασης τους είναι, δηλαδή ήταν η πρόταση του Τεχνικού Επιμελητηρίου.

* 1.- Εξέταση με βάσει τη διπλωματική τους εργασία.

* 2.- Οι τρεις από τις πέντε ενότητες για κάθε ειδικότητα που αναγράφονται, δηλαδή μπορούν να γίνουν και με ερωτήσεις όπως γινότανε σε ενότητες, όπως γινότανε με τα οκτώωρα.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: Κατ' επιλογή όμως του υποψηφίου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ναι, αλλά αυτό το κατήργησε τελείως, κατ' επιλογή του υποψηφίου και το κατήργησε τελείως, αυτό είναι που καταδικάζω εγώ. Δηλαδή το Επιμελητήριο, ενώ έχει κάνει το ίδιο τις προτάσεις του, απλοποίησε τόσο πολύ τα πράγματα που εξετάζει μόνο στη διπλωματική άσκηση, ενώ προβλέπεται η διαδικασία με ενότητες, τις κατήργησε. Αυτό καταδικάσα προηγουμένως που είπες ότι η πληθώρα, ποια πληθώρα; Υπήρχανε τόσα πανεπιστήμια στη χώρα, 1.200 περίπου, εγώ ρώτησα πόσοι είναι αυτοί που δίνουν εξετάσεις και τέτοια.

ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι, επειδή είπες ότι φρακάρανε και τέτοια, εγώ λέω ότι θα συζητηθεί σε μια ιδιαίτερη συνεδρίαση και δεν περίμενα να τοποθετηθείς.

Ο συνάδελφος Μπριλάκης.

ΜΠΡΙΛΑΚΗΣ: Αυτό είναι ένα τεράστιο πρόβλημα η ανάπτυξη και θα πρέπει να γίνουνε πολλές εκδηλώσεις, σειρά εκδηλώσεων και ένα διαρκές πρόβλημα πρέπει να είναι.

Η ανάπτυξη κύριοι είμαστε εμείς, χωρίς μηχανικούς δεν γίνεται ανάπτυξη, είναι το επάγγελμα μας, το ψωμί μας, όποιος βάλει κατά της ανάπτυξης αυτόματα βάλει και κατά των μηχανικών. Οι εχθροί της ανάπτυξης είναι και εχθροί δικοί μας, και ένας τρόπος για να βοηθήσουμε την ανάπτυξη εμείς είναι να σκεφτούμε ως εξής, μια οικογένεια όταν έχει ένα άλφα εισόδημα που τη φτάνει για να ζήσει και της περισσεύει κάτι, το περισσεύμα αυτό είναι που κάνει ανάπτυξη, σε ιδιωτικό επίπεδο ή χτίζει ένα σπίτι ή δεν ξέρω τι. Το ίδιο γίνεται και με το κράτος, αν έχει λεφτά, περισσεύμα, κάνει καινούργιους δρόμους, καινούργια έργα, κάνει ανάπτυξη. Εμείς βρίσκουμε δουλειά μόνο απ' αυτή την ανάπτυξη, αλλιώς μένουμε άνεργοι.

Εδώ έχουμε όμως κάτι τρελό, από τη μια μεριά λέμε έχουμε μηχανικούς που βγαίνουνε σωρηδόν και η ετεροαπασχόληση και η ανεργία, και από την άλλη μεριά δεν έχουμε μελέτες για να δημοπρατήσουμε έργα, δεν υπάρχουνε μελέτες έτοιμες, άρα κάτι δεν κατανοεί η κοινωνία, δεν καταλαβαίνει τη χρησιμότητα μας και την αξία μας.

Και κάτι άλλο, η ανάπτυξη είναι ένα όραμα, ένα ευχολόγιο, μια πρόταση, ένα σχέδιο, για κάτι καινούργιο που δεν υπάρχει μέχρι χθες, θέλουμε να κάνουμε ένα δρόμο, θέλουμε να κάνουμε ένα λιμάνι, θέλω να χτίσω εγώ ένα σπίτι. Λοιπόν αυτή την ανάπτυξη δεν μπορεί η κοινωνία να την οραματιστεί χωρίς εμάς, δεν μπορεί να τη σχεδιάσει, δεν μπορεί να την βάλει στο χαρτί, να την αποφασίσει, να ρυθμίσει όλα τα προβλήματα χωρίς εμάς.

Έχουμε λοιπόν χρέος εμείς ή το Τεχνικό Επιμελητήριο να βοηθήσει την πολιτεία να μην προγραμματίζει με ψηφοθηρικούς τρόπους τα έργα, αλλά να προσπαθήσει να φτιάξει η κοινωνία ένα όραμα για την ανάπτυξη, το σωστό, και χωρίς εμάς δεν γίνεται ανάπτυξη. Αυτό πρέπει να καταλάβουμε όλοι μας.

Βλέπω ας πούμε εδώ πέρα επί τη ευκαιρία στο τελευταίο ενημερωτικό δελτίο και βάλλουμε εδώ κατά του λιμανιού στο Τυμπάκι, δεν είδα ούτε όραμα, ούτε αν πρέπει να γίνει, ούτε τι χρειάζεται, ούτε τι θα προσφέρει, μόνο κινδυνολογία, βλέπω εδώ από την ΑΜΑΚ, λυπάμαι.

Μπορούμε να συζητήσουμε, εντάξει, μπορούμε να συζητήσουμε, εγώ δεν θέλω να συζητήσουμε τώρα το θέμα, αλλά είναι μόνο αρνητικά πράγματα γραμμένα εδώ πέρα. Εγώ θεωρώ εχθρούς της ανάπτυξης αυτοί που βάλλουνε κατά της ανάπτυξης φοβερίζοντας τον κόσμο, που δεν είναι ενημερωμένος και προσπαθούμε να του πάρουμε την ψήφο. Δεν λέω για εμάς προφανώς, αυτοί που προσπαθούν να πάρουνε την ψήφο εννοώ τους οικολόγους, αυτούς που κάνουνε οργανώσεις στις οποίες βγαίνουνε και κινδυνολογούνε, είδε τον Αποσελέμη τι έχουνε κάνει κ.λ.π., και σε άλλα έργα. Δεν υπάρχει περίπτωση να γίνει στην Ελλάδα επένδυση όταν αυτοί έχουνε φωνή και οι άλλοι σιωπούν, και αυτοί που πρέπει να μιλήσουνε είμαστε εμείς γιατί χωρίς ανάπτυξη θα μείνουμε από δουλειά και να αλλάξουμε επάγγελμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ο συνάδελφος Τρουλλινός και μετά θα κλείσω εγώ.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Αν υπάρχει κύκλος δευτερολογιών να μιλήσουμε όλοι αλλιώς...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Βεβαίως, βεβαίως μα είπαμε ότι εδώ θα αναπτύξουμε προβληματισμούς, η απόφαση ελήφθη, έκλεισε αυτό το θέμα, Βάννα εσύ άμα θες να ξαναμιλήσεις καμία αντίρρηση. Όχι και σήμερα, εγώ περίμενα και μια απάντηση από την ΕΜΔΥΔΑΣ, ο Πρόεδρος έφυγε, γι' αυτό το θέμα, δεν τον άκουσα ποτέ να διαμαρτύρεται.

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Βεβαίως, βεβαίως, υπάρχει διαμαρτυρία, υπάρχουνε καταγγελίες και γενικά η ΕΜΔΥΔΑΣ έχει γραμμή πλεύσης ομογενοποίηση των..., (δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει συγχρόνως με τον κ. Πρόεδρο της «Α»)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Έχει καταγγελίες γι' αυτή τη διαφοροποίηση στις αμοιβές;

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Όχι μόνο γι' αυτή, όχι μόνο γι' αυτή, είναι και άλλες, πολλές διαφοροποιήσεις, ας πούμε το επίδομα του ΥΠΕΧΩΔΕ το 2% το παίρνουνε μόνο οι πρώην υπάλληλοι του ΥΠΕΧΩΔΕ και όχι όλοι οι άλλοι υπάλληλοι. Υπάρχουν δηλαδή διάφορες διακρίσεις των αμοιβών των μηχανικών ανάλογα, ανάλογα, ανάλογα. Η ΕΜΔΥΔΑΣ έχει μια γενική γραμμή πλεύσης ομογενοποίησης όλων αυτών και νέο κλαδικό μισθολόγιο για όλους τους μηχανικούς του δημόσιου τομέα. Τώρα βέβαια εντάξει, έχει μείνει στην καταγγελία του γεγονότος, από 'κει και πέρα..., και το Τ.Ε.Ε. επίσης έχει πάρει θέση σ' αυτό.

Τέλος πάντων, νομίζω ότι ο προβληματισμός είναι γόνιμος, φτάνει να..., και διευκολύνει πάρα πολύ στο να ξεκαθαρίζονται οι διαφορετικές απόψεις που νομίζω ότι είναι χρήσιμο να υπάρχουν, ωφέλιμο και για το χώρο μας και για τη χώρα μας.

Επειδή έγινε μια ξεκάθαρη τοποθέτηση από το συνάδελφο Βαϊλάκη κρίνοντας την εισήγηση που έκανα εγώ, εκ μέρους όλων μας, ως αριστερή. Τι είναι αυτό που χαρακτηρίζει αριστερή μια τοποθέτηση; Και πως προκύπτει κάποιος να χαρακτηρίζεται σαν αριστερό; Εκ γενετής δεν νομίζω να γίνεται αυτό, έτσι δεν είναι; Εκ γενετής δεν γίνεται, μέσα από μια διαδικασία, μέσα από την εμπειρία, μέσα από την ίδια τη ζωή φτάνεις να παίρνεις κάποιες θέσεις και απόψεις.

Προσωπικά εγώ, αλλά νομίζω και πολλοί άλλοι έχουμε φτάσει σε κάποιες απόψεις αυτού του είδους μέσα από τη διαδικασία της πολύ απλής λογικής, τίποτα άλλο, με πολύ απλή λογική. Και προσέξτε τώρα κάποια διλήμματα – ερωτήματα, για να δούμε τελικά τι είναι αυτό που χαρακτηρίζει αριστερό ή όχι. Όλοι λέμε και συμφωνούμε ότι ο ρόλος μας και το έργο μας, και η δουλειά μας σε τελευταία ανάλυση εξαρτάται από την ανάπτυξη. Μάλιστα, σ' αυτό συμφωνούμε όλοι. Τώρα τι ανάπτυξη, πως την εννοεί ο καθένας είναι άλλο κεφάλαιο, παραδείγματα ακούστηκαν και εδώ. Πως όμως γίνεται; Ενώ κάθε χρόνο στη χώρα μας αυξάνεται το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν, πως ενώ κάθε χρόνο αυξάνεται ο παραγόμενος πλούτος, είναι κανείς που το αμφισβητεί αυτό; Ότι, εδώ και πάρα πολλά χρόνια από τη μεταπολίτευση και μετά έχουμε συνεχή αύξηση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος και του πλούτου, παρά την παραοικονομία, παρά τα άλλα όλα, έχουμε μία συνεχή αύξηση, πως γίνεται για παράδειγμα επί Κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ, να έχουμε ετήσια αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και τώρα να έχουμε καταόρυφη πτώση; Πού πάει λοιπόν αυτός ο παραγόμενος πλούτος, πού πάει αυτή η αύξηση του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος; Και εδώ...

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΣ: Με συγχωρείς, εδώ είναι καθαρά θέμα επιλογών, είναι καθαρά θέμα επιλογών, δηλαδή εξηγήστε μου με την απλή λογική και μετά ας φτάσουμε σε χαρακτηρισμούς, με την απλή λογική, πως γίνεται να μαραζώνει ο κλάδος ας πούμε των εργοληπτών μας με τα δημόσια έργα και φέτος διαβάζουμε τους ισολογισμούς τραπεζών, το κλείσιμο του πρώτου εννιάμηνου, όλες οι τράπεζες να έχουν αυξήσεις καθαρών κερδών από 40% και άνω μέχρι και 100%, με εξαίρεση την τράπεζα τη δικιά μας, την τράπεζα της Αττικής που έχει μείωση, και την ίδια στιγμή οι άλλοι να φυλλορροούν;

Ποιος έχει ελέγξει αν οι επιδοτούμενες επενδύσεις των μεγάλων επιχειρήσεων, ομίλων, βιομηχανιών κ.ο.κ., αν επενδύθηκαν στην Ελλάδα αυτές οι επιχορηγούμενες επενδύσεις και αν δημιούργησαν τις θέσεις εργασίας που ήταν δεσμευμένες να κάνουν με βάσει αυτές τις επιδοτούμενες επενδύσεις ή αν τα κεφάλαια αυτά έφυγαν έξω να επενδυθούν αλλού;

Δηλαδή το θέμα είναι, αυτός ο παραγόμενος πλούτος, που κάθε χρόνο αυξάνει, πως γίνεται άλλους να τους κάνει πλουσιότερους και τη μεγάλη πλειοψηφία να την κάνει φτωχότερη; Αυτό δεν είναι θέμα πολιτικής; Κομβικό σημείο, κομβικό σημείο είναι αυτό, να πάρουμε θέση λοιπόν.

Είμαστε υπέρ της πορείας που ακολουθείται σήμερα; Οι αυξήσεις δηλαδή κερδών και η αναδιανομή του πλούτου που γίνεται να πηγαίνει σε αυτούς τους λιγιστούς ή να διανέμεται αναλογικά και εξ ίσου σε όλους, για να μην πω κοινωνικά, να διανέμεται περισσότερο στους έχοντες ανάγκη, περισσότερη ανάγκη;

Αν σ' αυτό το δίλημμα εγώ τώρα πάρω τη δεύτερη θέση που είπα, πρέπει να χαρακτηριστώ αριστερός; Δηλαδή και όλοι εσείς που δεν πήρατε αυτή τη θέση ή που διστάζετε να πάρετε αυτή τη θέση τι είστε; Ή που δεν παίρνετε θέση; Να σας πω εγώ δεξιούς; Δεν με ενδιαφέρει ο τίτλος, δεν έχει σημασία ο τίτλος, εδώ πρέπει να πάρουμε θέση στα προβλήματα και αυτά είναι υπαρκτά, είναι απλή λογική, απλή λογική είναι. Ας αφήσουμε τις ταμπέλες και να δούμε τα διλήμματα έτσι όπως ωμά μας τα βάζει η πραγματικότητα και η ζωή.

Ή να ξεχάσω το άλλο, που το διάβαζα πάλι στις εφημερίδες, ενώ τώρα κόπτονται, δεν υπάρχουν έσοδα, δημόσια έσοδα, δεν έχουμε το ένα, δεν έχουμε το άλλο. Βγαίνει ο Υπουργός και λέει, μειώνω τη φορολογία των τηλεοπτικών διαφημίσεων στα κανάλια από 20% που το είχε κατεβάσει ο Χριστοδουλάκης, από 30 που ήτανε, από 20 λέει τα εκατό το κατεβάζω στο 10% για το 2006 και από το 2007 μηδενίζω τη φορολογία των τηλεοπτικών διαφημίσεων. Δεν κατάλαβα γιατί; Ποιοι θα ωφεληθούνε απ' αυτό;..... Όλους τους κοιτώ, όλους τους κοιτώ, για όλους, αυτά αφορούν όλους μας. Αυτό δεν γίνεται με την απλή λογική κατανοητό ότι είναι μία προσπάθεια στην Κυβέρνηση να σφετεριστεί τα ιδιωτικά κανάλια και να πάψει ο πόλεμος που γίνεται εναντίον της από τους μεγάλους καναλάρχεις, βλέπε τώρα κόντρες Τεγόπουλου – Μπόμπολα και όλων των άλλων κ.λ.π., ή όλο αυτό το κύκλωμα δεν έχει σχέση και με τις μεγάλες εταιρείες με τα δημόσια έργα; Αυτό που έχουμε πει και άλλη φορά, εμείς εδώ σαν τμήμα.

Επιτέλους αυτά τα Προγράμματα Δημοσίων Επενδύσεων τα ετήσια και αυτά τα κοινοτικά προγράμματα εδώ και δεκαετίες, φέτος κλείνουν 20 χρόνια που ξεκίνησαν να εφαρμόζονται στην Κρήτη, πως επενδύθηκαν; Πως απέδωσαν; Τι προστιθέμενη αξία έδωσαν; Πόσα απ' αυτά ολοκληρώθηκαν και ποια αναπαρήγαγαν την ανάπτυξη, μια που μιλάμε για ανάπτυξη; Αυτά δεν είναι θέματα διαχείρισης κεντρικής; Σ' αυτά δεν έπρεπε και το Τ.Ε.Ε. να έχει άποψη κ.λ.π., κ.λ.π.;

Αρα είναι άμοιρο το ότι οδηγηθήκαμε εδώ που οδηγηθήκαμε και τώρα όλοι κλαίγονται ότι δεν υπάρχουνε λεφτά; Μα ποιοι διαχειρίστηκαν τον πλούτο όλα αυτά τα χρόνια και που τον έσπρωξαν; Και πόσο παραγωγικά επένδυσαν;

Έτσι με την απλή λογική εμείς φτάνουμε να παίρνουμε θέση στα γεγονότα μακριά και από ταμπέλες, και από κόμματα, και από παρατάξεις, με την απλή λογική. Εάν κάποιος μας απαντήσει ότι, σε αυτά τα διλήμματα και τα προβλήματα της καθημερινότητας και της

ζωής, αυτά που βιώνουμε, υπάρχουν άλλες εξηγήσεις απ' αυτές που δίνουμε, δηλαδή ότι η διαχείριση που γίνεται στη χώρα μας και ιδιαίτερα από τη σημερινή Κυβέρνηση, άρα είναι θέμα πολιτικό, στρέφει τον πλούτο και την αύξηση του εγχώριου προϊόντος που όλοι συμμετέχουμε στην αύξηση του σε άλλους και όχι σ' εμάς ή όχι σε όλους, αν υπάρχει κάποια άλλη λογική εξήγηση που να μην χαρακτηρίζεται αριστερή, ευχαρίστως να την ακούσω.

Κλείνω μόνο με το εξής, θα γίνει βέβαια συζήτηση, όπως λέει ο Πρόεδρος θα το βάλει σε άλλη συνεδρίαση της «Α» γιατί..., και είπα και εγώ στην εισήγηση μου ότι καμιά φορά και εμείς σαν τμήματα δεν σπρώχνουμε στη σωστή κατεύθυνση. Και εγώ θα διαφωνήσω απόλυτα μ' αυτά που είπε ο Πρόεδρος ο Κολουβάκης, περί ισοτίμησης πτυχίων και άσκησης επαγγέλματος. Με τον Πρόεδρο το Λιάσκα στο Τ.Ε.Ε. που ήταν επί δεκαετία μπορεί να διαφωνούσαμε σε χίλια δυο, αλλά εγώ τουλάχιστον συμφωνούσα απόλυτα στις γενικές τοποθετήσεις του, τις γενικές πολιτικές τοποθετήσεις του και ήταν ο μόνος, και σωστά το είπε ο Πρόεδρος, που ανέδειξε το θέμα παιδεία στη σωστή του διάσταση και τις απαιτήσεις που πρέπει να έχουμε στον τομέα αυτό.

Το Τ.Ε.Ε. μέχρι σήμερα, με όλα τα μείον που του καταλογίζουμε, έχει διαμορφωμένες απόψεις με την ισοτίμηση και τα λεγόμενα credits ισοτιμιών και αναγνώρισης σχολών του εξωτερικού. Το Τ.Ε.Ε. συνολικά μέχρι σήμερα έχει εναντιωθεί καθαρά στις αποφάσεις, από την Μπολόνια και μετά, που προσπαθούν να υποβαθμίσουν τα πτυχία και να ισοπεδώσουν τη γνώση. Το 3, 2, 3, 5, 8, που προσπαθούν να υλοποιήσουν αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη και να αντιστοιχίσουν τα πτυχία, το Τ.Ε.Ε. έχει πάρει αντίθετη θέση σ' αυτό μέχρι σήμερα. Και πρόσφατα έχει εναντιωθεί και στην οδηγία Bolten Stain, ή όπως αλλιώς τη λένε Frankenstein άλλοι, ότι για να ανοίξουν οι αγορές και να διακινείται ελεύθερα η γνώση, η υπηρεσία, η εργασία κ.λ.π., κ.λ.π. στην Ευρώπη και κάτω απ' αυτό το μανδύα προωθούν το γνωστό, ότι εάν πάρεις άδεια άσκησης επαγγέλματος σε μία χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αντίστοιχα μπορείς να ασκήσεις το ίδιο επάγγελμα σε οποιαδήποτε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και το Τ.Ε.Ε. έχει πάρει σαφή θέση σε αυτό και έχει πει όχι, όχι διότι γίνεται με αυτές τις προϋποθέσεις της ισοπέδωσης. Αν γινόταν με άλλες προϋποθέσεις αυτή η ισοτίμηση και η ελευθεριότητα κίνησης, θα μπορούσε κανείς να το εξετάσει και να πει ακόμα και ναι, αλλά με τις προϋποθέσεις και τους όρους που πάει να γίνει αυτό το Τ.Ε.Ε. έχει πάρει θέση και έχει πει όχι. Εδώ ο Πρόεδρος μας εμφανίζεται με άλλη θέση σήμερα, ότι ναι, εάν πάρεις λέει κάπου την άδεια άσκησης του επαγγέλματος ελεύθερα να έρθεις και εδώ..., μα τι λέει το Τ.Ε.Ε. χρόνια και χρόνια;

Ένα από τα βασικά του επιχειρήματα στο ζήτημα αυτό είναι ότι δεν είναι δυνατόν σε μία χώρα με τη σεισμογένεια που έχει κ.ο.κ., το γνωστό, δεν είναι δυνατόν ο οποιοσδήποτε από άλλη χώρα, με άλλο πρόγραμμα σπουδών που δεν έχει εξειδικευτεί ιδιαίτερα στον τομέα αυτό, αυτό είναι και από τις βασικές διαφωνίες μας με την ισοτίμηση δικαιωμάτων με τα ΤΕΙ κ.λ.π., κ.λ.π., ότι δεν μπορεί να ασκήσει αυτό το επάγγελμα στη χώρα μας και γι' αυτό απαιτεί πενταετείς σπουδές. Απ' αυτό το Τ.Ε.Ε. δεν έχει κάνει πίσω ούτε κεραία,

πενταετείς σπουδές μιλάει. Ε, τώρα θα βγούμε εμείς εδώ δια του Προέδρου μας ως τμήμα και θα πούμε όχι; Πρωτοφανές δηλαδή αυτό.

Αλλά τέλος πάντων, δεν συνεχίζω τη συζήτηση σ' αυτό αφού θα πάει σε άλλη συνεδρίαση και εξάλλου νομίζω ότι έχει γίνει αναλυτική συζήτηση στη συνεδρίαση που λέει ο Πρόεδρος στη συνομιλία του, που είχαμε κάνει εδώ, την ειδική συνεδρίαση που είχαμε κάνει για την επαγγελματική ισοτιμία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Συνάδελφοι θέλω να προσθέσω το εξής, σ' αυτά που είπε ο συνάδελφος Τρουλλινός. Στις Ηνωμένες Πολιτείες που είναι ένα κράτος, που δεν είναι ένωση, είναι ομόσπονδο κράτος, δεν έχεις το δικαίωμα να ασκείς το επάγγελμα σε όλες τις πολιτείες των Ηνωμένων Πολιτειών, σε κάθε πολιτεία θες άδεια ασκήσεως επαγγέλματος, αναφέρομαι στο μηχανικό, οι οποίες είναι πολύ δύσκολες.

Και συμφωνώ απόλυτα μ' αυτό που είπε ο συνάδελφος Τρουλλινός, είναι απίστευτο αυτό που είπε ο Πρόεδρος. Δεν νομίζω να θέλει άλλος να τοποθετηθεί.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Απάντησε ο Θεόφιλος. Θα ήθελα να απαντήσω στο συνάδελφο Βαϊλάκη γι' αυτό που είπε, ότι δεν είχαμε ανάπτυξη συνάδελφε Βαϊλάκη. Όπως είπα προηγουμένως η απλή αύξηση των απολύτων αριθμών της παραγωγής χωρίς την παράλληλη μεταβολή της δομής της οικονομίας, δεν αποτελεί ανάπτυξη. Συνάδελφε Βαϊλάκη ξέρεις τι είχαμε; Εισροή κεφαλαίων, τα οποία...

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι, είπες εσύ η ανάπτυξη που είχαμε πέρυσι, λοιπόν η εισροή αυτή κεφαλαίων απλώς μας έδωσε δουλειά για τους Ολυμπιακούς, τίποτα άλλο, στην ανάπτυξη...

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: ...στην ανάπτυξη αποτύχαμε, ως χώρα αποτύχαμε, μπήκαν τραγικά τεράστια ποσά τα οποία που πήγανε; Πήγανε στα διάφορα ΚΕΚ.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Απόλυτα σύμφωνος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Δηλαδή χρηματοδοτούσαμε ορισμένους ανέργους, δήθεν σπουδάζανε και δεν κάναμε τίποτα, μόνο εισροή κεφαλαίων υπήρξε, όχι ανάπτυξη. Η ανάπτυξη ήταν μηδενική.....Εισροή κεφαλαίων, τίποτα άλλο, δεν επενδύσαμε στην ανάπτυξη.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: (Δεν αποδίδεται καθαρά, μιλάει εκτός μικροφώνου)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Αυτό θα το έλεγα.

ΒΑΪΛΑΚΗΣ: Αυτοί που είναι πάντα, έτσι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Όχι συνήθως είναι η ΑΜΑΚ εδώ πέρα, να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάκτυλο μας. Εάν δεν ήταν η ΑΜΑΚ δεν θα υπήρχαν οι συνεδριάσεις.

ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Δεν έχει σημασία αυτό. Αυτό ενδεχομένως συνάδελφοι να επηρεάζει και εμένα, αυτό το 3%.

ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Ποιο; Βεβαίως μα εγώ το έχω πει. Συνάδελφοι, είναι η τελευταία συνεδρίαση του έτους, σας εύχομαι καλά Χριστούγεννα και καλή Χρονιά.

ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ: Και στο χορό όλοι μας, έτσι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ: Και θα ήθελα να ρωτήσω και το εξής, μη φεύγεις Βάννα, επειδή εσύ ενδιαφέρεσαι για το θέμα. Αυτό το θέμα, την άδεια χορήγησης επαγγέλματος, να τη βάλουμε πότε; Στην επόμενη συνεδρίαση ή είναι νωρίς;.....Εντός του Ιανουαρίου θα είναι, αυτή είναι έκτακτη. Να το συζητήσουμε; Είπαμε Σάββατο, αν και εγώ το βλέπω δύσκολο. Λοιπόν συνάδελφοι γεια σας.

Ο ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΡΙΧΑΡΔΟΣ ΠΟΒΑΣΚΗ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΣΑΠΑΚΗΣ

Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ ΚΑΛΛΙΜΑΝΗΣ